Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237, (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюз (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250

РІК LXXXIX. Ч. 12. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 20-го СІЧНЯ 1982 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, JANUARY 20, 1982 No. 12. VOL. LXXXIX.

Відбудеться зустріч молоді на Союзівці

Джерзі Сити, Н.Дж. — „Дивлячись Вперед" — буде темою зустрічі молоді, яка відбудеться на Союзівці в п'ятницю, суботу і неділю, 5, 6 і 7-го лютого ц.р.

Відділ братської діяльности при УНСоюзі запрошує молодих українців та українок взяти участь в цій зустрічі, яка займатиметься питанням поширення діяльности серед молоді.

Виступатимуть три доповідачі з Бінгамтону, Ню Йорк: Любомир Зобнів — „Нав'язування корисних контактів з пресою, радіо й телебаченням"; Володимир Корчинський — „Пробудження приспалої громади"; Юрко Шутер — „Передавання думок зоровою й слуховою технікою".

Відгук на зустріч, яка відбулася 31-го жовтня і 1-го листопада — був наскрізь позитивний. Учасники висловили потребу встановлення сітки комунікації серед молодих активних осіб. Декотрі з них вже заплянували подібні зустрічі у своїх місцевостях.

Зустріч розпічнеться перекускою, яка відбудеться в п'ятницю вечором о год. 8-ій.

Доповіді та дискусії триватимуть до неділі по полудні. Особи зацікавлені взяти участь в зустрічі повинні сконтактуватися з Мартою Кордубою, Ukrainian National Association, 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07302, тел.:(201)451-2200, або (212) 227-5250.

У Міннеаполісі відзначать Січневі Роковини

Міннеаполіс, Мінн. — Із Місцевого Відділу УККА повідомляють, що відзначування 64-ої річниці української Державности і Незалежности попередило у середу 12-го січня ц.р., підписання проклямації посадником Міннеаполісу Доналдом Фрейзером, у якій був заклик до громадян Міннеаполісу приєднатися до відзначення Січневих Роковин разом із українцями в цьому місті. 14-го січня цього року проклямацію підписали посадник міста Сейнт-Пол Джордж Летимер і губернатор стейту Міннесота Алберт Кюі.

Офіційна і мистецька частини відбудуться у неділю, 24-го січня, в год. 5-ій по полудні, в залі школи парафії св. Константина з такою програмою: Оленка Новицька та Ірина Кушнір — деклямації; сольоспів Зої Семенець при супроводі Олега Левицького; сестри Ковецькі — виконання на бандурах; доповідь учасника визвольних змагань ген. хор. Василя Филиновича і вкінці виступ хору „Дніпро" під диригентурою о. Миколи Бриня при акомпаньяменті Петра Цареградського.

Проф. Ігор Шевченко керує справами УНІГУ

Кеймбридж, Масс.(ФКУ) У відсутності проф. Омеляна Пріцака, який від'їхав у науковому відрядженні до Ізраїля на місяць січень, справами УНІГУ керує спів-директор проф. Ігор Шевченко.

Проф. Шевченко — член американської Академії Наук, гарвардський професор візантології, видатний вчений, був наділений при кінці минулого року почесним титулом Дамбартон Овкс професора. Він бере постійно участь в науковій діяльності УНІГУ, будучи редактором журналу „Гарвардські студії", виступаючи на семінарах українознавства, помагаючи вказівками докторантам та служачи своєю експертизою історикам, які у своїх студіях натрапляють на проблеми пов'язані з Візантією, що була південним сусідом Руси-України.

З початком нового семестру є ряд адміністраційних ускладнень, які треба полагодити без проволоки. В центрі уваги є теж підготовка спеціяльної сесії українознавчого семінара, на якій виступить проф. Роберт Конквест, визначний совєтолог з інформацією про стан підготовки наукової публікації про голод 1933 року в Україні.

ЗБУДОВАНИЙ КОШТОМ 1,2 БІЛЬЙОНА ДОЛЯРІВ підводний човен „Огайо" з успіхом перевів спробу вістрілу нової ракети типу „Трайдент" на водах біля Флориди. Ракета важить 18,750 тонн, може вмістити 24 нуклеарні головки і має засяг від 4,500 до 6,900 миль. Довжина її — 560 стіп. Човен „Огайо" є першим із сімох, які будується згідно з плянами Пентагону.

ВІДДІЛАМ УНСОЮЗУ ВИСЛАНО ПОВНОВЛАСТІ ДЛЯ ДЕЛЕҐАТІВ, ПРОГОЛОШУЄТЬСЯ АДРЕСИ ВІДДІЛІВ З МЕНШИМ ЧИСЛОМ ЧЛЕНІВ

(В.С.). З місячними виказами та рахунками на січень ц.р. розіслала Головна Канцелярія УНСоюзу всім Відділам друки повновластей для конвенційних делеґатів, кількість яких устійнено на підставі чисел повноправних членів за станом з 31-го грудня 1981, тобто всіх тих членів, які поміщені на виказках на січень та які платять у цих Відділах вкладки до Братського Фонду. Для кожного делеґата і заступника вислано секритарям Відділів по два друки повновластей, по одному з яких мають Відділи переслати Головній Канцелярії УНСоюзу впродовж 10 днів від дати вибору. Збори Відділів для вибору делеґатів повинні відбутися до 3-го березня 1982 року.

На іншому місці в цьому числі поміщений список та адреси секретарів тих Відділів, які мають менше як 75 повноправних членів. Кожний з цих Відділів, може набути управнення на вибір спільного делеґата через об'єднання з другим Відділом, коли число повноправних членів таких двох Відділів становитиме 75 або більше членів. Про таке об'єднання для спільного вибору делеґата і заступника повинні оба Відділи спершу порозумітися між собою, а тоді повідомити окремими листами про таке домовлення Рекордовий Відділ УНСоюзу, щоб одержати від нього друки повновластей для делеґата і заступника..

Згідно з постановами статуту УНСоюзу, право бути обраним на делеґата має кожний член у віці понад 18 років, української національности або походження, який був повноправним членом УНСоюзу впродовж не менше одного року і членом Відділу, що його має він репрезентувати, та в якому він платить вкладки до Братського Фонду, не менше як шість місяців, який має всі кваліфікації урядовця Відділу та який виявив активну участь в організаційній та розвитковій праці УНСоюзу.

ПРИМАС ПОЛЬЩІ ЗАСУДЖУЄ НОВІ АРЕШТИ

Варшава, Польща. — В церкві св. Карла Боромео у Варшаві примас Польщі Юзеф Ґлемп виголосив проповідь до вірних, яких зібралося коло 5,000. „Ми й далі не маємо того, чого нам треба, ми чуємо забагато про людські терпіння, чуємо про нові арешти, а вже є так багато арештованих, які чекають звільнення", — сказав з проповідниці Ґлемп.

На жаль, як сказав він, тим не вичерпуються переслідування робітників з боку уряду. „Робітників змушується, або намовляється їх до підпису декляраций, які є протилежними до їхніх поглядів та до їхнього сумління і ще більше — тих людей позбавляється праці. Ми бажаємо помогти один одному, брати, ви, що приналежні до того самого зламанного народу, об'єднайтеся, бо ми мусимо себе взаємно боронити, ніхто бо нам не поможе" — сказав Примас Ґлемп.

Польський уряд зі свого боку переводить у життя свої пляни, вже раніше погоджені з Москвою. В першу чергу він намагається викликати якнайбільше замішання й непорозуміння. Різні уряди, особи й різні державні уряди подають різні інформації про ті самі справи. Недавно було таке із закінченням воєнного стану. Тепер польський амбасадор у Лондоні Стефан Станішенскі, повідомив, що провідник незалежної проф спілки „Солідарність" Лех Валенса буде в короткому часі звільнений. Зразу після того, коли ця інформація оббігла світові засоби масової інформації, речник прем'єра генерала Войцеха Ярузельского, капітан Веслав Ґурніцкі офіційно ту вістку здементував.

Примас Ґлемп поінформував американського сенатора-республіканця з Савт Дакоти, що Лех Валенса „вважає себе в'язнем і тому не хоче вести переговорів, а вимагає від урядових чинників вияснення її виправдання, чому його безпідставно арештовано.

Варшавський уряд і комуністи використали 37-річницю звільнення Варшави з-під німецької окупації для переведення великих маніфестацій і масових святкових виступів. Ціла Варшава покрилася польськими й комуністичними прапорами, в місті на кожному кроці розвішені партійні гасла, серед яких на першому місці вислови подяки Совєтському Союзові та російському народові.

УВ'ЯЗНЕНИХ ПОЛЯКІВ ВИВОЗЯТЬ ЗА КОРДОНИ ПОЛЬЩІ

Торонто, Онт. — Згідно з твердженням очевидця, який недавно повернувся з Румунії, там до тюрем привозять з Польщі ув'язнених членів „Солідарости" після проголошення воєнного стану 13-го грудня 1981 року, — інформує Українська Центральна Інформаційна Служба.

У неділю, 27-го грудня 1981 року, на станцію у Сучаві в румунській частині Буковини, прибув поїзд із 12 польськими вагонами, але з румунською льокомотивою, наповнений людьми. Всі вікна вагонів були заслонені. З одного вагона, через розбиту шибу, почулися крики; серед яких можна було зрозуміти слова „Солідарність". Коли очевидець підійшов до вагону то через розбиту шибу бачив трьох мужчин, які в першу чергу сказали, що вони поляки, арештовані і питалися, де вони тепер знаходяться. Далі сказали, що вони походять з околиць Катовиць, вже п'ять днів нічого не їли, а до поїзду їх провадили із заслоненими очима. Просили, чи могли б дістати щось з'їсти і закурити. Коли очевидець повернувся з папіросами з поблизької крамнички, то до поїзду вже не міг дістатися, бо його оточила поліція і нікого туди не допускала.

Румунські залізничники говорили, що подібний поїзд прибув також до сусіднього міста Ботошані. Нормально в одному вагоні приміщується 60 пасажирів.

Бонн респектуватиме всі контракти з СССР

Бонн, Західня Німеччина. — Міністер економічних справ в уряді канцлера Гельмута Шмідта, граф Отто Лямбсдорф, заявив, що уряд Західньої Німеччини респектуватиме американські санкції тільки в тих випадках, коли йдеться про американські фірми, як головних доставців, а в усіх інших буде консеквентно достосовуватися до вимог контракту з Москвою.

Як це виглядає на практиці, то показує приклад з американською компанією Дженерал Електрик. Уряд ЗСА відкликав ліценцію тій компанії доставити частини для побудови газопроводу з Сибіру в сумі 175 мільйонів долярів. Отже на думку німецького уряду він може тепер звернутися до інших фабрикантів таких самих в виробів в Італії та Франції і в них замовити потрібні частини. Тим більше що міністер закордонних справ Франції Кльод Чейсон зложив заяву про дальшу активну участь Франції в реалізації того проєкту.

Проєкт експлоатації можливо найбагатших у світі покладів природного газу в Уренгой, Сибір, та його достава до Західньої Европи належить до найбільших сучасних промислових проєктів СССР. Проєкт цей може бути зреалізований тільки при допомозі Західньої Европи, бо Японія вже перед тим відмовилася від нього, а Совєтський Союз не має ані потрібних фінансових засобів, ані потрібної технології і досвіду.

Для Совєтського Союзу здійснення проєкту побудови газопроводу з Уренгой до Европи матиме епохальне значення. Оце вперше економіка Совєтського Союзу буде органічно пов'язана з економікою західніх країн Европи, достава газу до Західньої Европи даватиме Совєтському Союзові принаймні п'ять більйонів чистого прибутку щороку, а кошти побудови газопроводу будуть покриті доставами газу в пізніших роках. Значить Совєтський Союз без будь-яких, або тільки з малими інвестиційними вкладами, матиме колосальні користі. Власне цей факт на думку офіційних чинників у Вашінґтоні повинен дати нагоду склонити Москву до уступок, але Західня Німеччина відхилила таку пропозицію.

ПРИПУСКАЮТЬ, ЩО ГУБЕРНАТОР КЕРІ ПОДАСТЬ до відома програму особливих фінансових ощадностей. Його прибічники кажуть, що ця програма охоплюватиме замороження допомоги на освітні цілі, розподіл податкових прибутків поміж стейтом і містом та підвищення податку на бензину. Вважають, що з уваги на цю фінансову програму, яка поміж багатьма може викликати велике роздратування, губернатор вирішив не кандидувати на третю каденцію.

ТЕРОРИСТ УБИВ В ПАРИЖІ АМЕРИКАНСЬКОГО ДИПЛОМАТА

Париж, Франція. — Дотепер ще незідентифікований терорист вбив вистрілами з пістолі в понеділок, 18-го січня, підполковника Чарлза Роберта Рея, члена американської амбасади й військового аташе. Підполковник Рей йшов зі свого мешкання до праці в амбасаді в Парижі.

В Бейруті одна з арабських терористичних груп, дотепер мало знана Ливанська збройна революційна фракція, перебрала на себе відповідальність за це вбивство. Та сама група перебрала відповідальність два місяці тому за спробу вбити шарже д'аффер американської амбасади в Парижі, Християна Чепмена. Керівник кримінальної бригади метрополітальної поліції Парижа комісар Марсель Лєклєрк підкреслив, що метода вбивства та вжита зброя типові для арабських терористів. Вбивник підполковника Рея стрілив тільки раз прямо в чоло переходячому попри нього Рейові, а коли той упав, провірив чи він вбитий. Після ствердження, що підполковник вбитий він швидким кроком відійшов. Наочні свідки вбивства подали докладний опис вбивника й ствердили, що він виглядав як араб.

Декілька годин після вбивства американський амбасадор у Парижі, Еван Ґолбрейт, зложив візиту президентові Франції Франсуа Міттеранові. Президент Франції висловив своє співчуття й обурення тим брутальним вбивством і заявив, що французька поліція й усі елементи французького правління зроблять зі свого боку вже можливе, щоб у майбутньому не допустити до таких випадків. Амбасадор Ґолбрейт після візити до Президента Франції заявив, що в охороні безпеки персоналу американської і всіх інших амбасад будуть великі зміни. Французька преса вказує на труднощі виконання цього завдання, доки французька поліція буде мати зв'язані руки у своїх превентивних заходах.

Підполковник Рей, 1938 року народження, після закінчення університету в Каліфорнії й осягнення ступеня магістра історії, вступив до війська 1960 року. З того часу він виконував різні функції та брав активну участь у в'єтнамській кампанії. Там він отримав цілий ряд відзначень за вдатне виконування своїх функцій та за хоробрість в обличчі ворога. По спеціяльності він працював в розвідці й протирозвідці. Жонатий, він мав двох дітей, які проживали разом з ним і його дружиною в Парижі.

У світі

КОАЛІЦІЯ ДВОХ АНГЛІЙСЬКИХ ПОЛІТИЧНИХ партій — традиційної партії ліберали і новозаснованої соціял-демократичної партії — розпочала підготову до майбутніх виборів, хоч вибори можуть відбутися щойно 1984 року. Опити публічної опінії показують, що обидві дотепер головні партії в Англії — привладна консервативна і опозиційна Лейбор партія — тратять популярність і багато людей передбачує, що може перемогти нова коаліція. Обидві партії вже переводили разом додаткові вибори в декількох місцях і мали великі перемоги. Але це замість зміцнити їх союз, ослабило його, бо обидві партії хочуть захопити як найбільше мандатів для себе. Вже дійшло і до конфліктів з цього приводу. Щоб недопустити до дальших конфліктних ситуацій керівництво обидвох партій договорилося до поділу території між своїми кандидатами, так щоб не перешкоджати, а тільки себе взаємно доповняти. Англійський парлямент має 635 депутатів. Англійський дослідчий інститут Ґаллюп на підставі останнього опиту ствердив, що 51 відсоток публічної опінії підтримує коаліцію соціял-демократи-ліберали, а привладна партія консерватистів і Лейбор партія мають тільки по 23 проценти загальної опінії за собою.

В МОСКВІ ДЕРЖАВНЕ ВИДАВНИЦТВО ВИДАЛО колекцію пісень популярного співака та актора й композитора Владіміра Висоцького, який недавно помер. Похорон Висоцького став могутньою маніфестацією протиурядових настроїв, бо Висоцький виступав публічно з піснями, які не подобалися партійним ідеологам та цензорам, а дуже часто були сатирою проти уряду. На його похорон прибуло коло 30,000 москвичів і міліція та агенти КҐБ пробували їх розганяти, але це їм не вдалося з огляду на величезні людські маси. За життя на вимогу партії, Висоцького уникала фільмова індустрія, а він мав змогу виступати тільки в популярному експериментальному театрі Таганка. Після його смерти телебачення почало передавати кінокартини з його участю, а тепер видано цілу збірку його популярних пісень.

В РЕСПУБЛІЦІ ЗІМБАБВЕ, КОЛИШНІЙ РОДЕЗІЇ, ДЕ чорні перебрали владу, головною проблемою буде боротьба двох партій: Африканської національної юнії під проводом Роберта Мугабе, який тепер є прем'єром і Патріотичним фронтом під проводом Джешуа Нкомо. Тепер обидві партії розпочали розмови про злиття.

ЕСПАНСЬКИЙ УРЯД ЗОВСІМ НЕСПОДІВАНО перевів зміни на керівних постах у своїх збройних силах. Змінено командирів усіх трьох родів зброї та шефа генерального штабу збройних сил Еспанії. Шефом генерального штабу став 63-річний генерал Альваро Лякаль Лєлюп, який дотепер був командиром військової округи Валлядолід, командиром наземних збройних сил став генерал Рамон де Асканіо, морську фльоту очолив віцеадмірал Сатурніно Сюансез, а на чолі летунства став генерал летунства Еміліо Ґарсія-Конде. Всі чотири генерали підтримали короля в часі недавньої проби державного перевороту, що її вчинили деякі військові старшини. Уряд подав у своєму повідомленні, що зміни наступили у зв'язку із загальним пляном відмолодження командного складу збройних сил Еспанії. Одначе преса підкреслила, що дотеперішні командири були тільки на рік-два старші від новоіменованих, а новий шеф штабу того самого віку, що попередній.

ТУРЕЦЬКА ВІЙСЬКОВА ХУНТА, ЯКА ЗАХОПИЛА владу 12-го вересня 1980 року, почала переводити в життя свої раніше схвалені пляни про перебудову високого шкільництва. Проти тих плянів виступають не лише студенти, але також велика частина професури. Не зважаючи на цей спротив, державна влада переводить свої пляни реорганізації послідовно й непохитно. Реформа університетського шкільництва має на меті поставити вищі вимоги до студентів, а також до професури, щоб піднести кваліфікації абсольвентів тих шкіл. Дотепер турецькі абсольвенти високих шкіл разюче відстають своїми кваліфікаціями від інших.

АҐРЕСИВНІ ПЛЯНИ МОСКВИ НА БЛИЗЬКОМУ СХОДІ ЗРОСТАЮТЬ

Москва. Невдача сирійської пропозиції в справі схвалення санкцій проти Ізраїля за прилучення Голянських висот до його державної території викликала подвійну реакцію з боку Сирії і її протектора Совєтського Союзу.

Спершу Сирія відкликала засідання Ради безпеки ОН, побачивши, що не осягне більшости для своєї резолюції. Після того Сирія запросила на зустріч делеґатів усіх інших арабських країн на спільну нараду. Одначе нарада ця не дала ніяких позитивних наслідків. Залишилася ще тільки одна можливість, а саме зібрати відповідну кількість підписів, тобто 79 членів ОН з вимогою відбути надзвичайну Генеральну Асамблею. Але схвалення Генеральною Асамблеєю тієї резолюції матиме тільки значення рекомендації, а не обов'язуючої ухвали.

Совєтський Союз використав цю ситуацію до переведення в життя давно випрацьованого пляну зміцнення своїх впливів в арабському світі. До Москви запрошено міністра закордонних справ Сирії Абделя Галіма Хаддама. Після прибуття міністра Хаддама до Москви справа була коротка. Він відбув для людського ока зустріч з міністром закордонних справ СССР Андрєєм Громико, а відтак з шефом збройних сил СССР, маршалом Ніколаєм Огарковим. У вислілі тих розмов видано комунікат і, як подає світова преса, підписано додатковий секретний протокол.

В опублікованому комунікаті обидві сторони ствердили свою „однодушність в обличчі потреби протиставитися небезпечному розвиткові подій в тому обширі" та заатакували інкорпорацію Голянських висот у склад Ізраїля, як „важку загрозу для миру на Близькому і Середньому Сході та взагалі в світі". Комунікат подав далі, що „обидві сторони ще раз потвердили свої намагання зміцнювати співпрацю в усіх ділянках, включно з мілітарною".

На закінчення візити міністра Хаддама в Москві совєтський уряд видав великий державний бенкет. На тому бенкеті Громико виступив з різними обвинуваченнями проти ЗСА — назвав їх спільником у агресивних намірах Ізраїля, а Ізраїлеві загрозив наслідками. Під адресою Ізраїля він сказав: „Поступування Ізраїля є звичайним авантюризмом, який в майбутньому доведе до політичного самогубства".

Москва намагається поділити західніх союзників

Москва. Совєтська преса й інші засоби масової пропаганди перейшли до всецільного наступу на політику ЗСА та всіми засобами намагаються створити між ними і їхніми союзниками розходження, а існуючі поширити.

„Советская Россия", офіціоз Російської федеративної соціялістичної республіки, який уже не раз вів перід у різних акціях уряду СССР надав тон новій акції Совєтського Союзу. В тій газеті подано таку лінію загального наступу: Уряд ЗСА попав у паніку під впливом величезних демонстрацій населення Західньої Европи проти приміщення американських ракет на території держав Західньої Европи. Тому американські чинники розпочали широкозгалужену акцію з метою загострити відносини між Совєтським Союзом і ЗСА та їхніми союзниками. Для тієї цілі Вашінгтон використовує кризу в Польщі і сам зайняв вороже становище до Польщі та до СССР та вимагає від своїх союзників такого самого. Одначе союзники ЗСА протиставлятьcя тому, бо вони бачать, які великі користі вони мають із співпраці з СССР, бо вони хочуть миру з СССР, чого власне не хоче Вашінгтон. При цьому московські автори підкреслюють, що йдеться про офіційну лінію теперішнього уряду, а не поставу американського суспільства, яке на думку тих авторів таке саме, як постава европейських суспільств.

Одночасно з впровадженням такої загальної лінії підсовєтські газети пробують з другого боку страшити европейські уряди та суспільства, що у випадку їхньої підтримки американським позиціям совєтський уряд припинить свої торговельні зв'язки з державами Західньої Европи та позбавить їх тих великих користей, які вони з тих зв'язків мають.

За совєтськими джерелами почали таку саму пропагандивну кампанію сателітні засоби масової інформації та ті пресові органи в західньому світі, які вже не раз висловлювали погляди подібні до совєтських, або таки просто копіювали їх і передавали як свої.

В Америці

РЕЧНИКИ АВТОМОБІЛЬНОЇ КОМПАНІЇ ФОРДА твердять, що керівники компанії Дженерал Моторс зламали раніше приречення, домовившись секретно з робітниками ще минулого тижня, але не повідомивши про це керівників Форда та інших автомобільних компаній. Згідно з договором юнійні робітники погодились на цілий ряд концесій, включно із зарплатами, але під умовою, що на обмеження зарплатень погодяться теж інженери й адміністратори компанії, а заощаджені в цей спосіб фонди будуть ульоковані у виробництво кращої видайности моделів, як теж на зниження цін як стимул до більшого продажу авт.

НЕЧУВАНІ В ЦЬОМУ СТОРІЧЧІ — МОРОЗИ, СНІГИ, температура нижче зера, а з цим багато випадків смерти, навістили цілу Америку — від південних стейтів, Нову Англію та Середній Захід. Багато мешканців міст і містечок перебувають у неопалюваних і неосвітлених домах — через снігові хуртовини, — як теж відтято від публічного руху багато доріг. Натомість, в східньому Колорадо, гураганний вітер, зірвавшись із Скелистих гір із силою 140 миль на годину, позривав дахи хат, порозбивав шиби у вікнах і зірвав телеграфічні і телефонічні стовпи. Жертв у людях, проте, не було.

МІНІСТЕР ЗАКОРДОННИХ СПРАВ ФРАНЦІЇ Кльод Чейсон подав до публічного відома ближчі дані про побудову Францією нового нуклеарного реактора в Іраку після знищення Ізраїлем попереднього, який був напередодні пущення в рух. Міністер Чейсон не лише запевнив, що Франція такий реактор побудує із забезпеченням усіх вимог безпеки й захисту перед евентуальними нальотами, але також запевнив, що нові улаштування виключатимуть можливість спорудити в них атомову бомбу.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members 65¢ a month. Change of address — 50¢. Make checks or money orders payable to "Svoboda".
Postmaster: Send address changes to "Svoboda", P.O. Box 346, Jersey City, N.J. 07303.

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу 65¢ міс. За кожну зміну адреси — 50¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Допомога українцям у Польщі

Спільний Заклик чотирьох Владик Української Католицької Церкви в Америці у справі допомоги нашим землякам уПольщі, яким загрожує голодова катастрофа, і негайний найперший відгук Українського Союзу пожертвою 10,000 долярів „Фонду наглої потреби" та власним закликом до членства УНСоюзу приєднатися масово до тієї харитативної акції — це наче ясні світельця серед тієї темряви, якою окутують нашу громаду внутрішні чвари і розлад.

У цій події кілька аспектів — і кожний з них позитивний, конструктивний. Найперше згаданий Заклик Владик доказує ще раз, що правильними були голоси, що залунали й на сторінках „Свободи", що з волі Господньої у проводі Української Католицької Церкви в Америці опинилися громадські Владики, які цікавляться не тільки суто релігійними і суто церковними справами, але й стежать за загальнонаціональними українськими подіями та реагують на них так, як це лежить в їхній спромозі. І в цьому випадку єдина Церква і її Владики можуть перевести таку акцію, щоб вона дійшла до рук потребуючих українців.

Другий відрадний факт — це співпраця церковної ієрархії з всією громадою, в першу чергу з братськими союзами, які — поруч із Церквою — є найтривкішими фортецями українства у цій країні. Зрештою, це стосується не тільки Української Католицької, але й Православної та Євангельської Церков, у проводі яких стоять люди віддані християнській вірі і громаді. Це надзвичайно відрадний факт, бо як держава складається із території, народу і влади, так і Церква складається з віри, ієрархії і вірних. Це надзвичайно відрадне і найвищої похвали гідне явище, що коли громада потапає у безплідних суперечках, що їх при добрій волі можна би швидко і мирно поладнати. Владики пригадали своїм Закликом громаді, що існують в світі реальні, конкретні, болючі проблеми, що їх треба негайно й реально розв'язати: такою проблемою є теперішня затяжна криза в Польщі, де — за найбільш авторитетним джерелом, яким є „Довідник" „Українські поселення" (Ню Йорк, 1980) — тому 20 років було кругло 300,000 українців. Сьогодні справедливо можна рахувати українців уПольщі на кругло півмільйона. Вони наражені вже не тільки на втрату своєї національности, але й на фізичне винищення голодом, як це було за „голодової облоги" в 30-их роках в Україні, понад півмільйона земляків у Польщі вичікують допомоги від тих, яким найлегше поспішити з такою допомогою — від українців в Америці.

Найпершим відгукнувся Головний Екзекутивний Комітет Українського Народного Союзу, як і дотепер за всю свою історію найперше відгукувався чи пак виступав із власною ініціятивою і не пустим словом, але грошовою допомогою. На цю тему можна б написати цілу книгу. Тут досить тільки згадати кілька фактів: За останні три роки УНСоюз видав дотації 75 організаціям на загальну суму 71,438 долярів. В минулому тільки році призначено на стипендії 47,650 дол. Видано допомоги хворим членам у висоті 67,491 дол. Давано гіпотечні позички на куди нижчі відсотки, як в американських банках. Дано 14,000 дол. на підтримку спорту. Двотомова англомовна енциклопедія коштувала УНСоюзові 308,000 долярів — перший том цілком вичерпаний, а його - третій наклад коштуватиме 37,000 долярів. Члени УНСоюзу отримують „Свободу" за смішно дрібні квоти 7.80 дол. річно, що у результаті мусить кінчитись грошовим дефіцитом, бо цей наш репрезентаційний щоденник не отримує таких високоплатних масових оголошень, на яких спирається уся американська періодична преса.

Ці, тільки деякі суми — разом з тим 10,000 доляровим датком на харчі й інші предмети першої потреби нашим землякам у Польщі — це наявний, найпереконливіший доказ, що УНСоюз — це в найпершу чергу допомогово-культурницька установа, установа патріотична, до якої цим самим повинні горнутися всі українці — яким на серці зберегти і скріпити цю нашу „заморську твердиню".

Цей допомогово-культурницький характер УНСоюзу відомий цілій українській спільноті і відомий також американським властям — і вони його за це шанують. Тому й наша союзова громада має повне довір'я до свого Головного Екзекутивного Комітету, який,згідно з союзовими традиціями, тепер закликає все членство — включитися у шляхетну допомогову акцію, започатковану нашою церковною ієрархією. Тісна співпраця церковної ієрархії, та в найпершу чергу з Українським Народним Союзом, ставить на перше місце конкретні, конструктивні, реальні проблеми, які єднають. Що може бути більше конструктивне — як рятування життя і здоров'я голодуючих земляків у далекій схаотизованій країні!

Роман Рахманний

НАЗУСТРІЧ ТИСЯЧОРІЧЧЮ ХРИСТИЯНСЬКОЇ УКРАЇНИ

І. ПРИ ДЖЕРЕЛАХ НАШОЇ ВІРИ

Шість коротких років відділяють нас, українців, від тисячоріччя встановлення християнської віри офіційною релігією Київського князівства, що у своїх межах охоплювало майже всю сучасну етнографічну територію українського народу. На ділі, той державницький акт великого князя Володимира, внука християнки княгині Ольги на київському троні, тільки завершив довголітній процес проникання християнства в населення Руси-України всілякими шляхами.

В апостольських часах наші прапредки мали тривалі й розвинені зв'язки з народами Близького Сходу, а південні й південно-західні окраїни Руси-України були в обсягу військово-політичних і торговельних інтересів Римської імперії. Тому в легенді про мандрівку апостола Андрея аж до київського узгір'я може таїтися більше історичної правди, ніж це може нам здаватися.

Слов'янські місіонери з Візантії, свв. Кирило і Методій, не розпочинали своєї євангельської праці з „нульової позиції", коли вони Христове слово несли у причорноморські райони України. Суразька Русь на Криму і придніпрянські прапредки українців мали своє письмо і знали багато дечого про нову віру, що успішно витримувала суперництво з офіційними поганськими віруваннями у Римській імперії. А втім, проникання християнства в Україну не зупинив навіть юдаїзм, що став офіційною релігією хозарської держави — певний час протектора Руси-України. Свіжий струмок християнства вливався у староукраїнські народні маси через Болгарію, але не менш сильний струмок тієї самої нової віри проникав до селищ Лемківщини в Моравії. Там діяли спершу особисто свв. Кирило і Методій, а опісля їхні учні та зокрема св. Горазд. Вплив їхнього вчення був відчутний і в районах на схід від річок Сян і Буг.

Нічого дивного, що декрет князя Володимира Великого від 988 року про введення християнства у його імперії (на основі спеціяльної угоди з візантійським імператором Василем II) не викликав помітного опору серед наших предків у будь-якому реґіоні Руси-України. Навпаки, після поганської реакції за володіння князя Святослава, проголошення християнства офіційною релігією наші предки мабуть прийняли з почуттям полегші — як схвалення вже існуючого й тривалого стану.

Єдність і людинолюбство

Той стан у Київській державі нагадував становище в Римській імперії напередодні проголошення Медіолянського едикту 313 року, в силу якого християнська віра стала офіційною вірою населення тієї держави багатьох народів і культур. Поганство, не зважаючи на свій високий рівень і високоякісну літературу, втрачало грунт у народних масах, що в проповіді св. Євангелія відчули живу віру, надію і любов як для живих, так і для мертвих.

Як у випадку Римської імперії Константина Великого, так і в випадку Київської великодержави Володимира Великого тільки християнська віра в єдиного Бога, з її щирим людинолюбством, могла об'єднати всілякі племена на великих просторах і могла злагіднити родові, звичаєві та суспільно-економічні суперечності різноманітного населення. В обох випадках неможливо перебільшити значення впливу акту християнізації на розвиток народів, охоплених тим поступовим процесом на всіх ділянках життя.

Однак помилкою було б недоцінювати обставину, що християнство на землях Руси-України появилося приблизно сто років раніше до того акту. Адже культурно-етнічна межа тогочасного українського народу не проходила ані вздовж Сяну, ані вздовж річки Буг.

Річки Дунаєць і Попрад на заході, а річка Вепр і Нарва на північному заході відмежовували українських предків від поляків, словаків, морав'ян і чехів. Християнство староукраїнського обряду полонило душі багатьох менканців Кракова й околиці. Тому і син князя Мешка король Болеслав Хоробрий вважав потрібним випускати свої монети з кириличним написом, бо населення між Дунайцем і Сяном мало свою окремішню християнську культуру.

Можливо саме завдяки „старинності" своєї християнської культури та східньому обрядові староукраїнське плем'я лемків обабіч Карпат спромоглося майже самотужки ставити успішний опір спробам польонізації та мадяризації, здійснюваних під прикриттям латинізації. Почуття свого зв'язку з рівноапостольськими провідниками, свв. Кирилом і Методієм та їхніми учнями, наснажило нащадків лемківського племени почуттями людської та людяної гідности у відношенні до агресорів з півночі і з півдня.

Цю прикмету лемків підкреслюють усі спостерігачі й дослідники Лемківщини:

(Продовження на ст. 6)

ЖИТТЯ І ЗНАННЯ
редагує інж. Лев Яцкевич

АЛМАЗ — КОРОЛЬ САМОЦВІТІВ

Алмаз, чи вживаючи міжнародну назву, діямант, становить кристалічну відміну вуглецю та вважається найтвердшим мінералом світу. Після ошліфування він мерехтить чудовою грою кольорів та є відомий під назвою брилянту.

Назва діяманту виводиться від грецького слова, „адамас", що означає непереможний. Першу історичну згадку про діяманти, находимо в римській літературі І-го сторіччя н. е. Римські діяманти походили з Індії, що до XVIII сторіччя були єдиним, відомим родовищем тих шляхетних каменів. У 1728 році знайдено діяманти в Бразилії, в 1867 році-в Південній Африці (в дистрикті Кімберлі), що до сьогодні становить головне джерело постачання алмазів. Пізніше найдено їх у алювіяльних нашаруваннях в Австралії, Борнео, Конго, Уралу, Сибіру та Британської Ґуяни. Діяманти набирають справжньої краси, щойно після їх ошліфування. Шліфувальні осередки до Другої світової війни були розташовані в Голляндії та Бельгії. Сьогодні найбільші шліфувальні осередки діямантів є в Ню Йорку.

Згідно з опінією більшости геологів, діяманти становлять продукт кристалізації вуглецю у глибоких шарах землі, що проходила при великім тиску та високій температурі. Колись альхеміки намагалися витворити діяманти в хемічній реторті, але їхні зусилля не вийшли поза сферу їх мрій.

Сьогодні, завдяки поступові науки їхня мрія стала дійсністю. На жаль, штучно витворені діяманти — дуже малі, а ціна їх продукції дуже висока. Зате дуже дешево можна купити імітації (підробки) брилянтів, виготовлюваних із суміші скла і свинця. Але їх дуже легко відрізнити від оригінальних діямантів, меншим блеском, гіршим провідництвом тепла (коли їх прикласти до обличчя) та наявністю бульок повітря. Діяманти та брилянти міряють каратами, при чому один карат, це одиниця ваги, що дорівнюється 206 міліграмам.

Найбільший досі діямант, „Коллінен", найдений у Південній Африці, важив 3,106 каратів цебто поверх один фунт, „Варгас", знайдений в Бразилії, важив 726,6 карата „Великий Моґуль", знайдений в Індії важив 240 каратів, „Орлов", що був колись „оком" індійського ідола, важив 194,8 карата, а „Пітт" або „Ріджент", також індійського походження, важив 136,9 карата. Крім цього, існує ціла низка менших діямантів, вагою приблизно 100 каратів. У славній „Смитсонській інституції", у Вашінгтоні можна побачити діямант „Говп" (надія), вагою 44,5 карата.

Діяманти — це найцінніші та найбільш пошукувані шляхетні камені в цілому світі. Досі в діямантах цінили тільки їхню величину та барву, що найчастіше була прозоро-біла, голуба, рожева, жовта, а дуже рідко зелена або чорна. Але недавно відкрили нову прикмету діямантів, а саме, коли їх піддати дії рентґенівських променів, то деякі діяманти вирощують електричний струм, який позначується характеристичним звуком „тік-так", (коли прикласти діямант до вуха). В той спосіб деякі діяманти виявилися справжніми ґайґерівськими інструментами, що як відомо, є покажчиками наявности радіоактивних променів в навкіллі.

Як бачимо, сьогодні, у випадку воєнних дій та застосування атомної зброї, звичайний брилянтовий, заручиновий перстень, може остерегти цілу родину перед небезпекою радіоактивних променів. Досліди йдуть дальше, а саме, чи не можна струмом, вирощеним у діямантах, лікувати деякі недуги. Деякі спроби дали позитивні висліди. Якщо так, то можна сподіватися, що ціна діямантів піде швидко вгору, але не всіх. Не всі бо діяманти мають цю чародійну прикмету вирощувати, чи говорячи технічною мовою, індукувати в собі, електричний струм, чи лікувати. Досі цю прикмету має один діямант на тисячу.

З другого боку відомо, що людство матиме взагалі змогу користуватися новим винаходом, якщо повірити деяким тривожним голосам остороги, що тепер обидві потуги — ЗСА та Совєтський Союз проводять так багато експериментів з атомною зброєю та з новими методами вирощування атомної енерґії, що закипочнеться третя світова війна, людство зуміє до цього часу затруїти цілу земну атмосферу радіоактивними променями, без втручання атомної бомби та атомних далекосяжних стрілен.

Олександер Татомир

„ПРАІСТОРІЯ УКРАЇНИ"

Українські історичні видання збагатилися в минулому році науковою працею Івана Кузича Березовського п. з. „Праісторія України".

Ця книга в твердій обгортці, зі золотими написами, на крейдяному папері, видана власним накладом автора, має 263 сторінки. Вона є частиною великої тритомової праці, два перші томи якої вже надруковані п. з. „Оріяна", а третій незабаром появиться п. з. „Русь".

І. К Березовський — член Наукового Товариства Шевченка — це автор низки історичних статтей і чотирьох більших творів, а саме: „Жінка і держава", „Березівське боярство на тлі історії України", „Суверени України", та „Оріяна" (два томи). Добірна українська мова цих видань і живий опис нашого минулого приковують увагу читача.

Автор визначається глибокою релігійністю і патріотизмом та в цьому дусі, користуючися численними історичними паралелами, інтерпретує наше минуле й робить будуючі висновки. Вірить, що українська національна помісна Церква, завершена патріярхатом, остане духовим центром, який закріпить єдність українського народу, розбудить пошану до своєї влади й причиниться до відбудови своєї державности.

„Праісторія України" — це підсумок довгорічної наполегливої праці автора та його студій біля 400 чужих і своїх джерел, зокрема археології, що лягли в основу цього твору.

Тепер, коли в широкому світі стає дуже популярним гасло „Шукаймо свого кореня", а наша молодь за словами поета починає щораз дужче цікавитися питанням „Хто ми, та чиї діти...", документальна праця І. К. Березовського набирає окремого значення. Вона здібна заспокоїти цікавість української молоді та дати їй вдоволяючу відповідь про наше минуле від сивої давнини посьогодні, розбудити почуття гідности, що Україна була колискою білої раси й місцем її великих культурних і цивілізаційних осягів.

Для кращого зрозуміння „Праісторії України" та зацікавлення нашого громадянства цією незвичайною книгою, коротко пригадаємо зміст першого тому „Оріяни", що появився друком 1979 року. Автор стверджує, що історія України не починається з 852 року, згідно з літописом Нестора, а цілі тисячоріччя вчасніше, що Україна була колискою всесвітньої культури та що український нарід жив і розвивався на прадідній землі під різними назвами.

В часі четвертого льодовика зродилася подібна до сучасної — модерна оріянська людина (30-25,000 років до Хр.). Посередні познаки вказують, що та людина була нашим предком. Орії мали найстаршу культуру на землі, перші мешкання і початки хліборобства, згодом розселилися в Европі, Азії та Америці. Автор перелічує різні племена й народи оріїв. Окремо зупиняється на сумерській державі, що від V-III тисячоріччя до Христа находилася на території теперішнього Іраку та визначалася високою культурою. Вавилонська і єгипетські культури виросли не на арабській, а — сумерській. З Праукраїни вийшли троянці, перси, меди. Сліди оріїв находимо в Індокитаї, Камбоджі, Японії і т. п.

Другий том „Оріяни" п. з. „Праісторія України" автор починає картою білої раси з її розгалуженнями на численні народи. Родова лінія українців іде через оріїв, трипільців, кімерів, галів-кельтів, скитів, сарматів, роксолянів, антів, слов'ян і русів. Відомий український археолог проф. Петро Курінний каже, що „культурна тяглість на українських землях не переривалася ніде, ніколи до наших днів".

Автор дає вичерпну характеристику народів, що замешкували наші землі. Змальовує їхній побут, культуру, вірування, розселення тощо. Звертає увагу на найстаршу високорозвинену трипільську культуру, що за найновішими дослідами процвітала на території України від VI-I-го тисячоріччя до Христа. Дуже основно інформує про колишніх мешканців України галів-кельтів і сарматів, що мали багато спільних духових і побутово-звичаєвих прикмет з нами, але вказує теж на причини їхнього упадку, а саме: брак єдности, розсвареність, лінивство, часту продажність і пиянство. Чи доля наших прапредків не є пересторогою і для нас?

„Праісторія україни" містить велику кількість мало, або й зовсім невідомих нам джерел, з якими слід познайомитися усім українцям, а зокрема нашій молоді.

Треба висловити вдячність авторові за те, що не зважаючи на невідрадну долю наших робітників пера на чужині, стільки часу присвячує студіям нашого минулого та що в останніх трьох роках обдарував українську громаду аж трьома більшими історичними працями.

„Праісторія України" кінчається бібліографічним списком понад 400 важливіших джерел в українській, московській, польській та англійській мовах, що ними автор користувався.

На окрему рецензію та увагу українського громадянства заслуговує великого формату люксусове видання у твердій обгортці на 235 сторінок п. з. „Суверени України", видане автором 1980 року і присвячене Голові Української Помісної Церкви Блаженству Патріярхові Йосифові І.

В П'ЯТНИЦЮ, 15-ГО СІЧНЯ, ВИБУХЛА В ОДНОМУ з ресторанів у Західньому Берліні бомба, яка поранила 25 людей, в тому найважче шестимісячне немовля, яке було із своїми батьками. Ресторан належав до жидівської родини й харчувалися в ньому здебільшого жиди. Після вибуху дві палестинські терористичні групи взяли на себе відповідальність за той вибух. Німецька поліція почала арешти серед арабських мешканців Західнього Берліну й спеціяльно пошукує за однією молодою арабкою, яка була в ресторані безпосередньо перед вибухом. Одна з організацій, яка вязла на себе відповідальність за вибух у тому ресторані, має свою головну квартиру в Бейруті, столиці Ливану, звідки вона веде свої операції й висилає терористів.

Богдан Цимбалістий

ТАВРО БЕЗДЕРЖАВНОСТИ

I

Т. Масарик про українців: „нехай доведуть, що вони дозрілі.."
(з листа З. Антонюка з Іркутська з 5-го липня 1979 року)

Політична культура

Вячеслав Липинський писав до Бориса Матюшенка, чільного соціял-демократа: „Для мене Ти був і єсть Борис Матюшенко, демократ, ідеаліст, чесна людина, а найважніше — мій приятель. Демократію я поборюю і буду поборювати всіма силами... Україна демократична — це фікція. Але Тебе я боронив і буду боронити...". У відповідь Б. Матюшенко писав: „Краще не торкатися пояснення того будь-що-будь парадоксального явища, яким є наша дружба, міцна (я вірю) дружба монархіста з демократом, соціялістом. Мабуть краще не розбирати різниці наших світоглядів, вони були і залишаться, а брати те, що є позитивне, а цим є, на мою думку, взаємне признання людської чесности і великої любови до нашої батьківщини..."

Далі Матюшенко, цитуючи вгорі наведені речення з листа Липинського, додає: „Я можу сказати те саме, тільки парафразуючи цей уступ, а саме замість 'демократії' вставити 'монархія', замість Борис Матюшенко — Вячеслав Липинський (Лист з 26-го грудня 1922 року). Це листування збережене в Інституті ім. В. Липинського у Філядельфії.

В одному зі своїх листів до В. Липинського Василь Стефаник писав: „Єх, якби Ваші предки, шляхта, не покинули черні і держалися, як Великий Гетьман, української землі та надавали їй порядок, то тоді було б мені не приходилося мати Вас за найбільш трагічну особу наших істориків. Всі ліві і ліві, а Ви за триста років появилися праві, один. Не вірю у Вашу концепцію, але благословлю Вас, що відтворюєте праву руку української нації. Все дотепер ми були без правої руки, а дякуючи Вам, ми тепер — бойова цілість. Маю надію на ту радість, яку будемо оба мати тоді, як наша нація сконсолідується, і моя ліва рука знайдеться у Вашій правій. Глибоко вас люблячий — Василь Стефаник" (лист датований 4-го березня 1927 року).

Так могли писати до себе тільки особи високої політичної культури.

Які є істотні елементи цієї культури? Перш усього — це акцептування, як самозрозумілих, різниць у їхніх політичних поглядах; подруге — це віра у щирий патріотизм свого політичного опонента, пошана до нього і навіть особиста приязнь, і потретє — це свідоме, раціональне рішення співпрацювати, не зважаючи на всі розходження (щоб „ліва рука стискала праву", і так ми творили б „бойову цілість").

Саме оце політичне зрізничкування на ґрунті почуття національної єдности і взаємного довір'я між громадянами, підпорядкування себе загально зобов'язуючим національним вартостям та інтересам становить дві найістотніші риси політично зрілого суспільства. Українські автори цитованих вгорі уривків листів тільки ілюструють те, що порівняльна політична наука стверджує на основі дослідів. Ґабрієль Алмонд і Сідні Верба, професори політичних наук, у своїй солідній студії п. н. „Громадянська культура"* порівняли політичну культуру в п'ятьох країнах: Німеччині, Італії, Великобританії, Мехіко і ЗСА, і ствердили, що стабільність та успішне функціонування британської та американської демократії зумовлені „збалянсованою льояльністю громадян". Політично-партійне анґажування громадян у тих країнах є темпероване (реґульоване і злагіднюване) підпорядкуванням себе більше загальним вартостям.

Згадані автори звернули також увагу, що взаємне довір'я і готовість до співпраці є більші між громадянами ЗСА і Великобританії, ніж інших країн. „Ролю громадянського довір'я й готовости до співпраці, як складників громадянської культури, не можна ніколи перецінити", — писали вони. В певному сенсі — це загальне джерело, що допомагає демократії функціонувати. Творці конституції створили організаційну структуру політичного життя, але без довір'я між громадянами ці інституції нічого не варті".

Це довір'я до політичної провідної верстви, тобто переконання, що вона не чужа сила, але частина тієї самої політичної спільноти, спонукує громадян віддавати їй владу над собою".

Згадані американські автори далі вказують, що така громадська настанова, тобто довір'я і готовість до співпраці, не допускає до того, щоб льояльність до своєї політичної групи довела до політичної фраґментації усього суспільства й захитання стабільности політичної системи. Ця сама настанова призводить до рівноваги між згодою і розходженнями в громаді. Якщо в суспільності нема зрізничкування, якщо люди не гуртуються в політичні групи — це знак, що політичне життя для них не важливе, що громадянам байдуже, хто ними править. Забагато згоди робить провід менш відповідальним.

Знову ж, якщо розходження йдуть задалеко, тоді сама демократична суспільність загрожена... В здоровому і зрілому суспільстві існує — за словами американського соціолога Паарсона — „обмежена поляризація". Розходження полагоджуються підпорядкуванням себе й політичних групових конфліктів вимогам національної єдности. Це стосується однаково всього громадянства і його проводу. Тому в ЗСА і Великобританії підсилюється традиція приязних особистих взаємин між членами партій. В ЗСА переможений у виборах кандидат шле свою ґратуляційну телеграму, запевняє про свою і своєї партії підтримку нововибраному Президентові, якого ще кілька днів перед тим гостро критикував і вважав нездібним вести країну.

Конґресмени і сенатори переможеної партії часто підтримують президента-переможця, коли вважають, що його рішення є корисні для Америки. Наприклад, республіканський лідер Говард Бейкер піддержував президента Джіммі Картера в багатьох його рішеннях у добрій традиції свого попередника Е. Діркcена. „Тут, у цьому самому бюрі, — казав він, — я бачив, як Діксон і Линдон Джансон працювали над вирівнянням їхніх розходжень для добра країни. Вони були суперниками, а не ворогами" („Тайм", 13-го серпня 1980 р.)

(Продовження буде)

*Gabriel A. Almond a. Sidney Verba: The Civic Culture. Princeton University Press, 1963.

ПОВІДОМЛЕННЯ
в справі виборів делеґатів у Відділах УНСоюзу, які мають менше, як 75 повноправних членів

Згідно з постановами статуту Відділ, який має менше як 75 повноправних членів, тобто членів, яких вкладки у даному Відділі включають вкладки до Братського Фонду УНС, може об'єднатися з іншим Відділом, який також має менше як 75 таких членів, щоб в такий спосіб набути право на спільне представництво на Конвенції. Коли обидва так об'єднані Відділи матимуть разом 75 членів, вони зможуть вибрати одного делегата.

Відділи, які бажають об'єднатися для спільного вибору делегата та його заступника, повинні винести на своїх зборах таку ухвалу, а після договорення із собою, перевести вибори.

Якщо ці два Відділи не договоряться інакше, то той Відділ, що має більше число членів, буде управнений вибрати делегата, а Відділ з меншим числом членів — заступника.

Відділи, які договорилися про об'єднання з метою спільного вибору делегата та його заступника, повинні про це негайно повідомити на письмі Рекордовий Відділ Головної Канцелярії УНСоюзу, який вишле їм друки повновластей для виповнення.

Для вможливлення спільного порозуміння між Відділами, які мають менше як 75 повноправних членів, подаємо внизу список цих Відділів з числом повноправних членів та прізвищами і адресами Відділових секретарів.

ANNOUNCEMENT
regarding elections of delegates in UNA Branches having less than 75 voting members

In accordance with the By-Laws of the UNA a Branch having less than 75 voting members, that is, members whose dues to that Branch include contributions to the Fraternal Fund of the UNA, may unite with another Branch also having less than 75 voting members, for the purpose of electing a mutual representative at the Convention. If, when combined, the aggregate of the two Branches shall be no less than 75 voting members, they shall have the right to elect one delegate.

Branches wishing to unite for the purpose of electing a delegate and an alternate, should each adopt a formal resolution at their meeting and after mutual agreement, should conduct an election. Unless otherwise agreed by the mutual consent of both Branches, the Branch having the greater number of memebers shall be entitled to elect the delegate and the Branch having the lesser number of members, the alternate.

Both Branches, which have agreed to unite for the purpose of electing a delegate and an alternate, should immediately notify in writing, the Recording Department of the UNA Home Office, which will send the proper credentials to each Branch.

In order to facilitate mutual agreements between Branches which have less than 75 voting members, we have listed these Branches below, showing the totals of voting members and the names and addresses of the Branch Secretaries.

Br.	No. of Mem.	Name and address of secretary
1	55	George Pollyniak 1001 N. Shamokin St. Shamokin, Pa. 17872
2	47	Monica Pesarchik, 539 E. 2nd St., Mt. Carmel, Pa. 17851
3	41	Mychajlo Suchorsky, 329 Rosehill Pl., Elizabeth, N.J. 07202
4	20	Dr. Wasyl Weresh, 45 E. 7th St., New York, N.Y. 10003
9	46	Walter Salak, 860 Davis Ave., Pottsville, Pa. 17901
10	64	Mr. K. Chilczenkowski, 8854 Calvert St., Philadelphia, Pa. 19152
11	39	John Scileny, 91 Penrod St., Johnstown, Pa. 15902
12	37	Wolodymyr Luchkan, Fritz Rd., No. Colebrook, Conn 06021
18	16	Mr. K. Melnyk, 150 W. Kenworth Rd., Columbus, Ohio 43214
21	59	Walter Melnychenko, 17 W. Glann Rd., Apalachin, N.Y. 13732
23	43	John Binkowski, 24 John St., Derby, Conn 06418
24	20	Stephen Szczur, 83 Kenway Dr., N. Huntington, Pa. 15642
26	12	Anna Deisenroth, 1080 Dell St., Toms River, N.J. 08753
28	18	Victor Balaban, 9135 Airline Dr., Houston, Tex. 77037
29	59	Olga Malischak, 53 High St., Korn Krest, Wilkes Barre, Pa. 18702
30	45	Roman Diakiw, 10 Anne St., Mountaintop, Pa. 18707
31	36	Michael Stock, 349 Chestnut St., St. Clair, Pa. 17970
36	55	Mary Kowalchuk, 209 St. Casimir St., Rochester, N.Y. 14621
38	59	Stephen Gonza, 323 N. Marvine Ave., Auburn, N.Y. 13021
40	40	Roman Swystun 3664 Meadow Dr., Erie, Pa. 16506
41	11	Doris Eggers, 1030 Scott Ave., Jeanette, Pa. 15644
43	47	Wolodymyr Sywanyk, 533 McMichael Pl., Hillside, N.J. 07203
44	37	Martin Sheska, 1857 Troxell St., Allentown, Pa. 18103
46	20	Eugenia Cap, 458 School Lane, Souderton, Pa. 18964
50	35	Olga Trypniak, 2342 E. 30th St., Lorain, Ohio 44055
52	25	Peter Pylypetz, 30 W. Summit St., So. Hadley, Mass. 01075
54	37	Wasyl Dobczansky, 294 Oliver Rd., New Haven, Conn 06515
58	41	Marie Kowalewsky, 42 Jewett Pl., Utica, N.Y. 13501
60	5	Nicholas Krumszyn, 123 Crossway, Yonkers, N.Y. 10701
61	11	Myron Kuzyk, Flamingo Motel, Rt. 1, Box 246, Wisc. Dells, Wisc. 53965
62	20	Basil Wasylkiw, 2241 S. 56th St., Philadelphia, Pa. 19143
64	70	John Burney Sr., 236 Gilbert Ave., Elmwood Park, N.J. 07407
65	47	Andrew Smith, 561 Grier Ave., Elizabeth, N.J. 07202
66	29	Peter Leshchyshyn, 3601 Culver Rd., Rochester, N.Y. 14622
67	58	Walter Pepiuk, 28 Colony Rd., Seymour, Conn 06483
69	23	John Riznyk, 30-02 Broadway, Astoria, N.Y. 11106
72	9	Carolina Kurach, 19 So. Dillon Dr., Titusville, Pa. 16354
73	22	Dmytro Wasylyk, 168 Hillcrest Ave., Providence, R. I. 02909
74	4	Katherine Yarema, 1001 Service St., New Castle, Pa. 16101
79	35	Marta Matla, 164 Poinsettia Ave., Monrovia, Ca. 91016
81	36	Antin Lukianchuk, 5504 Ballman Ave., Baltimore, Md. 21225
82	44	Uljana Maruszczak, 7420 Robindale, Dearborn Heights, Mich 48127
84	15	Myron Lytwyn, 814 Mill Plain Rd., Fairfield, Ct. 06430
85	61	Harriet Panco, 579 N. Wyoming St., Hazleton, Pa. 18201
87	19	John Trojanowsky, 3 Cadet Circle, Lancaster, N.Y. 14086
89	25	Paul Prokopenko, 537 Bridgewood Rd., Rochester, N.Y. 14612
91	53	Peter Kochirka, 135 Angena Dr., Pittsburgh, Pa. 15205
92	8	Nick Horbulyk, 1120 N.E. 179 Ave., Portland, Ore. 97230
93	56	John Danyluk, P.O. Box 2019, 106 Rosemere Rd., Pawtucket, R.I. 02861
95	16	Rev. Juan Kovalchuk, 4304 Chandler Dr., Brookhaven, Pa. 19015
98	24	Olga Dudish, 435 W. Centre St., Shenandoah, Pa. 17976
99	43	Wasyl Waligun, 54 Brookside St., Wilkes Barre, Pa. 18705
100	33	Esther Cebak, 303 W. 54th Ave., Merrillville, Ind. 46410
101	20	Peter Kachorowsky, RD #4 Box 18, Colchester, Conn. 06415
103	47	Ulana Tyshynsky, 1603 E. Beverly Rd., Milwaukee, Wisc 53211
104	63	Steve Mysak, 333 Eagle Ave., Perth Amboy, N.J. 08861
107	62	Wasyl Wanshula, 2800 Forest Lane, Lansing, Ill. 60438
108	19	Nick Kowal, 4203 Longwood Ave., Parma, Ohio 44134
109	39	Walter Zwirek, RD 1, Box 269-A., Scenery Hill, Pa. 15360
110	30	Mychajlo Shumylo, 2421 Augustina, Warren, Mich. 48091
119	35	Olga Mamrich, 194 Reed Ave., Campbell, Ohio 44405
122	16	Michael Popowych, 32 Jackson St., Taunton, Mass. 02780
124	43	Alexander Balla, 3234 Clay St., Whitehall, Pa. 18052
126	30	John Sheliga, RD 1, Box 353, Export, Pa. 15632
128	66	Michael Wrona, 511 Davis Ave., Clifton Hts, Pa. 19018
129	8	Alice Bervinchak, 635 Kimmel Rd., Orwigsburg, Pa. 17961
132	37	Donald Smerek, 906 Morton Ave., Port Vue, Pa. 15133
134	30	Lydia Kozak, 204 Hollister Ave., Rutherford, N.J. 07070
135	5	Judy Lashinsky, Star Route, Smithmill, Pa. 16680
138	20	Mary Smith, 92 Jerry Rd., E. Hartford, Conn. 06118
139	46	Petro Pytel, P.O. Box 535, Twin Lakes, Wisc. 53181
140	35	John Senich, 6567 Mt. Everett Rd., Hubbard, Ohio 44425
141	10	Anton Lecholat, 1441 Benton, Lincoln, Nebr. 68521
142	47	Miroslav Markowycz, 166 Bellevue St., Elizabeth, N.J. 07202
143	24	Anna Mandziuk, Alphano Rd. Box 86, Great Meadows, N.J. 07838
145	17	Paul Tetanich, 2406 17th Ave., Altoona, Pa. 16601
148	39	Pauline Schneider, 1403 Decatur St., Baltimore, Md. 21230
149	35	Mary Steckow Dicky, 22 Franklin St., Lackawanna, N.Y. 14218
150	22	Walter Huska, 995 Pecks Rd., Pittsfield, Mass. 01201
151	50	Anna Strot, 141 Furnace St., Allentown, Pa. 18102
152	13	Irene Bakum, 77 Campfield St., Irvington, N.J. 07111
154	25	Anna Yaremko, 1035 66th Ave., Philadelphia, Pa. 19126
157	74	Wolodymyr Matyczak, 7157 S. Rockwell St., Chicago, Ill. 60629
162	37	Mr. D. Fedorijczuk, 7614 Frontenac St., Philadelphia, Pa. 19111
165	55	Mary Pelechaty, 3318 Stickney Ave., Toledo, Ohio 43608
166	8	Oksana Melnyk, 1000 Tahoe Terrace, Cincinnati, Ohio 45238
167	24	John Welgan, 31 N. Westwood Ave., Toledo, Ohio 43607
168	62	John Babyn, 350 Leon Ave., Perth Amboy, N.J. 08861
169	45	Wasyl Stefursky, 211 Carverton Rd., Trucksville, Pa. 18708
177	47	John Laba, 24 Cavalcade Blvd, Warwick, R. I. 02889
178	36	Mary Bednarczyk, 648 Massbesic St., Manchester, N.H. 03103
179	42	Louise Kiser, 3403 Glen Arbor, St. Louis, Mo. 63125
181	11	Bohdan Pidlusky, 8 Arbor Ave., Topsham, Maine 04086
190	5	Anthony Kobylanski, 100 Caroline Ave., Norton, Ill. 61550
192	60	Yaroslaw Senyszyn, 314 Gray St., Herkimer, N.Y. 13350
193	8	Sarah Tutka, 114 Lincoln St., Taylor, Pa. 18517
195	4	Andrew Dempsey, 450 Ridge St., Peekskill, N.Y. 10566
196	1	Anna Cinurchyn, 99 Reservoir Ave., Jersey City, N.J. 07307
201	17	Roman Tenetylo, 218 E. Ridge St., Coaldale, Pa. 18218
202	7	Helen Miskell, 11 N. Hur Crc. Auburn, N.Y. 13021
203	28	Olga Zuk, 3645 Corlear Ave., Bronx, N.Y. 10463
205	28	Ostap Wynnyk, 16 Pocono Ave., Yonkers, N.Y. 10701
207	29	Paul Rewa, Stage Road, S. Deerfield, Mass. 01373
209	44	Stefan Matlaga, 45 Mary St., Carteret, N.J. 07008
211	22	Wasyl Karawanowycz, 52 Seneca Ave., Staten Island, N.Y. 10301
212	13	Ann Barankewicz, 47-53 Hollis Court Blvd. Flushing, N.Y. 11358
213	44	Walter Kozak, 1882 Long Terrace, Union, N.J. 07083
215	4	John Nazar, 206 East Ave., Hornell, N.Y. 14843
218	51	Joseph Temnick, 613 Devitt Ave., Campbell, Ohio 44405
222	58	Jaroslaw Kryshtalowych, 3003 Center Dr., Parma, Ohio 44134
223	71	John Hrencecin, 607 N. Franklin St., Wilkes-Barre, Pa. 18702
224	35	Joseph Ercha, 17 Mooney Rd., Salem, Mass. 01970
225	2	Sophia Choma, 919 Summit, Collinsville, Ill. 62234
228	17	Anna Sninsky, 242 Arnott St., St. Clair, Pa. 17970
231	47	Mykola Laluk, 1408 Thompson Ave., Gloucester, N.J. 08030
235	65	Michael Bober, 233 Windsor Dr., Rossford, Ohio 43460
236	70	Michael Skerpon, 103 Bradford St., Sayre, Pa. 18840
241	20	Janet Bardell, 470 Winter St., Woonsocket, R.I. 02895
243	43	Mr. W. Turczynowskyj, 19204 Champlain Ave., Glenwood, Ill. 60425
244	3	John Praskewych, 437 Half Moon St., Bellefonte, Pa. 16823
247	38	Michael Maier, 316 St. Claymont St., Wilmington, Del. 19801
248	21	Irene Pashesnick, 76 Gap Road, Coatsville, Pa. 19320
250	12	Mykola Chujko, 2305 10th St., Rockford, Ill. 61108
253	52	Peter Hawrylciw, 23 Karen Dr., Ludlow, Mass. 01056
256	50	Cyril Bezkorowayny, 389 R. Sweezy Ave., Riverhead, N.Y. 11901
258	10	Catherine Holowecky, Box 113, Houtzdale, Pa. 16651
260	13	Wasyl Macuk, Rt. 4, Box 61, Berlin, Md. 21811
263	14	Peter Sumyk, 170 Riverside Ave., Fulton, N.Y. 13069
264	25	Mary Hryshchyshyn, 701 Tralee Dr., Bethel Park, Pa. 15102
265	19	Helen Sziller, RD. 2, box 2682, Pottsville, Pa. 17901
269	58	Christine Gerbehy, 247 Lexington Ave., Jersey City, N.J. 07304
274	50	Helen Senediak, 3137 Kingston Lane, Youngstown, Ohio 44511
275	17	Petro Palka, 250 Whiton St., Jersey City, N.J. 07304
278	34	Eugenia Waslasky, 490 N. Washington St., Wilkes Barre, Pa. 18705
279	8	Nicholas Olenchuk, 2310 Wilmer St., Zanesville, Ohio 43701
280	28	Walter Rublowsky, 1435 Academy St., Scranton, Pa. 18504
282	32	Katherine Lukacz, 835 N. Penna Ave., Wilkes Barre, Pa. 18705
284	48	John Wasyluka, 2599 Lynch Ave., Granite City, Ill. 62040
285	63	Alex Skibickyj, 6528 Redman Rd., Williamson, N.Y. 14589
286	65	Pauline Balutianski, 154 Hopkins Ave., Jersey City, N.J. 07306
289	69	Bob Hussar, 108 E. Main St., Phelps, N.Y. 14532
290	34	Mychajlo Choma, 1420 Elmtree St., Baltimore, Md. 21226
291	70	Vera Napora, 3926 Brooklyn Ave., Cleveland, Ohio 44109
294	7	Olga Tatarynw, 561 River Rd., Rahway N.J. 07065
296	48	Peter Lobur, 2601 Chestnut St., New Kensington, Pa. 15068
297	21	Rebecca Selestok, Box 74, Hastings, Pa. 16646
299	14	Stephen Sydorowicz, 35 Salem St., Buffalo, N.Y. 14220
302	4	John Zakala, 534 Commonwealth Ave., Jackson, Mich. 49202
303	59	Wasyl Leschuk, 5290 Applewood Dr. Flushing Mich. 48433
306	24	Anna Zujko, 846 Washington Ave., Linden, N.J. 07036
308	9	Peter Iwasyszyn 112 Stacy Dr., Fairview Hts. Ill. 62208
309	16	Philip Kobas, 237 Snow St., Saginaw, Mich. 48602
311	12	Kathryn Fedirko, 316 Cherry St., Jessup, Pa. 18434
312	11	Julia Sharyk, 1446 Frances Lane, Plainfield, N.J. 07062
313	10	Anna Zazworsky, Star Route, Smithmill, Pa. 16680
317	51	Nicholas Welych, 411 Merriman Ave., Syracuse, N.Y. 13204
318	32	Stephen Sayuk, 161 W. 16th St., Northampton, Pa. 18067
319	14	John Hook, 231 W. Church St., Nanticoke, Pa. 18634
322	22	Andrew Keybida, 19 Rutgers St., Maplewood, N.J. 07040
323	51	Michael Bilyk, P.O. Box 13, Basehor, Kans. 66007
324	51	John Babiak, 874 N. 23rd St. Philadelphia, Pa. 19130
328	34	Bohdan Kowcz, 4513 Spokane Ave., Cleveland, Ohio 44109
330	60	Jerry Martyniuk, 41 Top Notch Rd., Little Falls, N.Y. 13365
331	30	Nicholas Semeniuk, 441 Carmel Rd., Millville, N.J. 08332
332	28	Kasmer Mazepa, 70 La Grange St., Raritan, N.J. 08869
333	32	Marcie Babersky, 801 Warren St., Berwick, Pa. 18603
338	71	Olga Pishko, 344 Helen Ave., Monessen, Pa. 15062
339	58	Mychajlo Luciw, 630 W. Chew St., Philadelphia, Pa. 19120
340	70	Eugen Makar, 936 Sanford Ave., Irvington, N.J. 07111
342	46	Dimitri Zazworsky, 141 Edgar St., Carteret, N.J. 07008
343	61	Mary Sweryda, 90 Karlan Dr., Rochester, N.Y. 14617
351	8	Edward Hrycun, 1624 Ontario Ave., Niagara Falls, N.Y. 14305
354	42	Myron Wijtek, 4423 S. 46th St., Omaha, Nebr. 68117
355	32	Semen Masiak, 530 Kentucky St., St. Joseph, Mo. 64504
357	7	John Gavason, 719 Queen St., Northumberland, Pa. 17857
363	18	George Lucyszyn, 503 Queen St., Olean, N.Y. 14760
369	53	Paul Krepicz, RD. 2, Box 131, Slatington, Pa. 18080
370	45	Wasyl Gina, 235 Bellevue Rd., New Haven, Conn. 06511
373	35	Jaroslawa Williams, 3706 Connecticut, St. Louis, Mo. 63116
376	5	Walter Gwiazda, Box 128, R.I., Thorp, Wisc. 54771
377	23	Mrs. O. Michalenko, 5095 Bay St. N.E., 312-600, St. Petersburg, Fla. 33703
378	18	Katherine Panchesine, 812 Washington Ave., Woodbine, N.J. 08270
380	19	Stephen Kowalchuk, 355 N. Park Ave., Apopka, Fla. 32703
382	60	Kathryn Harbest, 418 N. Nice St., Frackville, Pa. 17931
386	43	Katherine Joho, 30 Hazen Rd., Sharpsville, Pa. 16150
389	18	Michael Chomyn, RD. 2, Box 315-C, Lehighton, Pa. 18235
390	27	Peter Bugryn, 65 Alexander St., Bristol, Conn. 06010
391	2	Roman Klynchyk, P.O. Box 825, Vernon, B.C. Canada
394	15	Michael Romanyk, 404 Central Ave., Ramsey, N.J. 07446
395	48	Stephanie Lisowycz, 2144 Hicks Rd., Rolling Meadows, Ill. 60008
400	2	Michael Puklich, P.O. Box 18, Bismarck, N.D. 58501
401	53	Stephen Chorney, 22 Arrowsmith Ave., Toronto, Ont, Can. M6M 2W7
404	11	Harry Zywer, 1131 Iroquois St. W., Moose Jaw, Sask. Can. S6H 5C1
408	66	Luba Kurman, 91 Springhurst Ave., Toronto, Ont, Can. M6K 1B7
409	38	Genet Boland, 906 Throop St., Dunmore, Pa. 18512
411	33	Shirley Dawidiuk, 20 Fulford Pl., Weston, Ont. Can. M9R 2W1
412	40	Julia Smal, P.O. Box 183, Thorold, Ont, Can. L2V 3Y9
413	22	Mary Fera, 448 Burroughs Ter., Union, N.J. 07083
415	13	Onufrij Korpan, 149 O'Neil St., Chatham, Ont, Can. N7M 3A4
416	48	Katherine Onufryk, 30 Glendale Ave. N., Hamilton, Ont, Can. L8L 7J3
417	31	Ilko Cybriwsky, 3313 Ellis Way, Louisville, Kentucky 40220
419	13	Erna Kuderewko, 171 Broad St. N., Regina, Sask. Can.
425	24	Roman Smook, 2054 W. Chicago Ave., Chicago, Ill. 60622
426	19	Jaroslaw Humeniuk, 33 Lindstedt St., Saul Ste. Marie, Ont, Can. P6B 3H8
428	3	Margaret Gala, 817½ 4th St. N., Kenora, Ont, Can. P9N 2N6
429	12	Mary Wroblewsky, 921 Walnut St., Freeland, Pa. 18234
431	2	Ernie Fedorowych, 113 Muggah St., Sydney N.S. Can.
433	30	Jennie Zawerucha, 77 Higbie Lane, West Islip, L.I., N.Y. 11795
435	11	Walter Bodnar 411 So. 10th St., Newark, N.J. 07103
438	24	Katherine Sargent, 2330 Park Ave., Easton, Pa. 18042
443	14	John Procyk, 178 Rheaume West, Royun, Que, Can. J9X 2W8
446	12	John Folusewych, 105 Carter Ave., Kirkland Lake, Ont, Can. P2N 1Z6
453	6	Jack Kowalchuk, 360 King St. E., Toronto, Ont, Can. M5A 1K9
454	69	Mykola Berezuk, 40 Hewko St., St. Catherine's Ont, Can. L2N 2E3
455	53	Sophie Sokolyshyn, 46-02 30th Road, Astoria, N.Y. 11103
456	36	Bob's Smoke & Coin Shop, The 101 Mall - 38 Pine N. Timmons, Ont, Can. P4N 6K6
459	29	Olga Kalynovych, 248 Evergreen St., Mountainside, N.J. 07092
461	47	Mr. M. Groch, 19 Oak Court, Welland, Ont, Can. L3C 4V1
462	59	Joseph Farenech, 77 Graham St. S., Hamilton, Ont, Can. L8K 2M2
463	38	Eugene Koroll, 2090 Devonshire Ct., Windsor, Ont, Can. N8Y 1R9
466	45	Petro Krutyholowa, 21 Alice St., Brantfold, Ont, Can. N3R 1Y1
467	24	Teodor Lalka, 118 Seminole St., Johnstown, Pa. 15904
468	70	Peter Samitz, 7720 Lundys Lane, Niagara Falls, Ont, Can. L2H 1H1
470	3	John Lenyk, 1080 98th St., Bay Harbor Islands, Fla. 33154
474	44	Daria Manylo, 3142 Daguerre St., Longueuil, Que, Can. J4L 3A9
475	23	Jenny Lesiuk, 3976 Rosemont Blvd., Montreal, Que, Can. H1X 1M1
476	22	Michael Mariak, Fairview Ave., Ext., Hudson, N.Y. 12534
477	21	Bohdan Piznak, Delaware Ave., Hudson, N.Y. 12534
479	42	Patricia Myr, 824 N. Beechwood St., Philadelphia, Pa. 19130
480	20	Jaroslawa Spolsky, 1054 Eastlawn Ave., Sarnia, Ont, Can. N7S 1X6
485	12	Dr. N.S. Czartorysky, 91 2nd Ave., New York, N.Y. 10003
486	55	Miss C. Blyschak, 182 Santa Paula Dr., Daly City, Cal. 94015
487	49	Mykola Denysiuk, 87 W. Winifred St., St. Paul Minn. 55107
488	45	Jaroslaw Babovych, 714 W. Luke Ave., Phoenix, Ariz. 85013
490	42	Helena Chornomaz, 1213 Rony Rd., Union, N.J. 07083
491	6	Andrew Avramenko, 227 Lynnview Cres. S.E., Calgary, Alta, Can. T2C 1T8
492	61	Vera Bociurkiw, 1692 Featherston Dr., Ottawa, Ont, Can. K1H 6P2
493	5	John Choma, 9706 97th Dr. N. Brattleford, Sask, Can. S9A OL5
494	6	Peter Prociuk, 90 Rizzuto Bay, Winnipeg, Man, Can. R2C 3Y8
495	21	Dmytro Prodan, 784 Centennial St., Winnipeg, Man, Can. R3N 1R5
496	25	Michael Kihiczak, Rt 2, Box 81-B., Burton, Wash. 98013
497	53	Michael Nakonechny, 13224 101 St., Edmonton, Alta, Can. T5E 4G2
498	39	Alex Karpinsky, 3134 E. 45th St., Vancouver, B.C. Can. V5R 3E1
499	9	Sophia Werbiansky, 1627 Elizabeth St., Elkhart, Ind. 46514
500	25	Anna Kowalsky, 2704 Fleetwood Dr., S.E., Calgary, Alta, Can. T2H 0X1
501	3	Eustachy Kruc, 6 N.W. 8th St., Chisholm, Minn. 55719
502	39	Dan Marciniuk, 3506 Barndale Rd., Saskatoon, Sask, Can. S7H 4W4
503	39	Teodor Wojtiw, 13324, 110 A. Ave., Edmonton Alta, Can. T5M 2M7
504	12	Eugene Barna, 4 Smith Ave., Leamington, Ont, Can. N8H 1G1
505	20	Peter Woloschuk, 703 Mary St., P.O. Box 1180, Canora, Sask, Can. SOA OLO
506	21	Andrew Masney, 264 Alma St., Amherstburg, Ont, Can. N9V 1A7

ТРИБУНА У. Н. СОЮЗУ

ВЗАЄМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ: УНС ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ МОЛОДІ, МОЛОДЬ ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ УНС

У теперішній організаційній кампанії Українського Народного Союзу окрему увагу віддається організації молоді. Забезпечення молоді в УНСоюзі має вітальну вартість, як для самої молоді, так і для УНСоюзу та всієї нашої української громади на північно-американському континенті, для їх взаємного майбутнього. Для підкреслення цієї уваги і важливости, „Свобода" публікує в цій кампанії фотознімки новоприєднаних молодих членів УНСоюзу, якщо — очевидно — ці фотознімки нам надіслано.

Самійло Д. Меоля мол. та його сестричка Емі Лі Меоля на руках в матері Льорети Меолі, нові члени 362-го Відділу УНСоюзу в Брістол, Па. Наймолодшу членку цього Відділу Емі Лі Меолю забезпечив її прадід Йосип Осередчук, колишній предсідник, а тепер почесний член цього Відділу, який подбав, щоб всі члени його родини були членами УНСоюзу. Разом вже є 48 членів його родини членами УНСоюзу.

Таня Бурка, нова членка 424-го Відділу УНСоюзу у Філядельфії, Па, якій закупили грамоту студійного (коледжового) забезпечення дідуньо Тома і бабуня Ірина Бурки. Дідуньо Тані, який є касиром цього Відділу УНСоюзу, постійно дбає про нових членів для УНСоюзу.

Юрій Бурка, новий член 424-го Відділу УНСоюзу у Філядельфії, Па., для якого закупили грамоту студійного (коледжового) забезпечення дідуньо Тома і бабця Ірина. Дідуньо Юрій є касиром 424-го Відділу УНСоюзу.

Марко Денис Петрів, наймолодший член 418-го Відділу УНСоюзу в Торонто, Онт. Братчик Марка — маленький Ярчик Петрів є також членом 418-го Відділу УНСоюзу. Їх обох вписали в члени УНСоюзу, набуваючи для них грамоти забезпечення, бабуня і дідусь Соня і Володимир Гаври.

Андрій Базилевський, син інж. Юрія та Оксани Базилевських, новий член 489-го Відділу УНСоюзу в Ню Йорку.

Елінора Катерина Марія Котенко, нова членка 245-го Відділу УНСоюзу в Трентоні, Н.Дж., яку вписали в члени батьки Віра та Іван Котенко.

Айлін Карлі Вейл, нова членка 192-го Відділу УНСоюзу в Геркімер, Н.Й. Вписав свою внучку Айлін в члени УНСоюзу її дідо Ярослав Сенишин, довголітній секретар 192-го Відділу УНСоюзу.

Адріян Бурка, новий член 424-го Відділу УНСоюзу у Філядельфії, Па., для якого закупили студійну (коледжову) грамоту дідуньо Тома і бабуня Ірина Бурки. Тома Бурка є касиром цього 424-го Відділу і тому постійно старається придбати для УНСоюзу нових членів.

Михайло Олег Борщ, син Лесі і Романа Борщ, новий член 349-го Відділу УНСоюзу в Мілвіл, Н.Дж. Вся родина Борщ є членами 349-го Відділу УНСоюзу.

Орест Михайло Крайник, перший син Юрка та Ярослави Крайник, наймолодший член 349-го Відділу УНСоюзу в Менвіл, Н.Дж. Ціла родина Крайників є членами УНСоюзу.

Микола Михайло Іванюк, син Михайла та Ірени Іванюків, новий член 106-го Відділу УНСоюзу в Чикаго, Ілл. Вписали свого внука в члени УНСоюзу бабуня Анна та дідусь Андрій Іванюк, предсідник 106-го Відділу УНСоюзу.

Трой Полслі, син Ричарда та Оксани Полслі, новий член 489-го Відділу УНСоюзу в Ню Йорку. Вписала в члени УНСоюзу свого внука бабуня Ніна Сороченко.

Джантін Роберт Ґабер, перший син Стефанії Ґабер, наймолодший член 349-го Відділу УНСоюзу в Мілвіл, Н.Дж.

Данило Троцюк, син Ірини та д-ра Михайла Троцюків, новий член 283-го Відділу УНСоюзу в Обирн, Н.Й.

Роберт Володимир Крамар, син Романа і Дарії Крамар, новий член 156-го Відділу УНСоюзу в Честер, Па.

Адріяна Катуся Біда, наймолодша членка 231-го Відділу УНСоюзу ім. Патріярха Йосифа в Кемдені, Н. Дж., для якої закупили грамоту студійного (коледжового) забезпечення батько Степан і мати Марія Біда.

Микола Григорій Остапчук, син Романа та Синді Остапчук, новий член 106-го Відділу УНСоюзу в Чикаго, Ілл. Вписали в члени свого внука дідусь Микола та бабуся Стефанія Остапчуки, члени 106-го Відділу УНСоюзу.

Люба Котенко, доня Івана та Віри Котенко, членка 245-го Відділу УНСоюзу в Трентоні, Н.Дж.

Таня Наталка Шуляк, нова членка 163-го Відділу УНСоюзу у Філядельфії, Па. Союзовою грамотою вивінувального забезпечення обдарували свою доню батьки Михайло і Софія Шуляк.

Роберт Григорій Грубець, другий син Оксани і д-ра Роберта Грубець, новий член 116-го Відділу УНСоюзу в Трентоні, Н.Дж. Студійну грамоту уфундувала своєму внукові Робертові бабуня Анна Петруняк.

Оля Котенко, доня Івана та Віри Котенко, членка 245-го Відділу УНСоюзу в Трентоні, Н.Дж.

Микола К. Ґрір, син Марії та Роберта Ґрір, новий член 457-го Відділу УНСоюзу Т-ва „Культура" в Ню Йорку. Вписала свого сина в члени УНСоюзу його мамця Марія Мицак Ґрір.

Мартіна Торіяні, нова членка 239-го Відділу УНСоюзу, Т-ва св. Юрія у Філядельфії. Студійну (коледжову) грамоту придбала для внучки народженої 25-го липня 1980 року, її бабуня Ольга Беран.

Іван Володимир Філь мол., син Івана і Марії Філь, новий член 13-го Відділу УНСоюзу у Вотервліт, Н. Й. Вписали свого сина в члени УНСоюзу батьки Іван і Марія Філь.

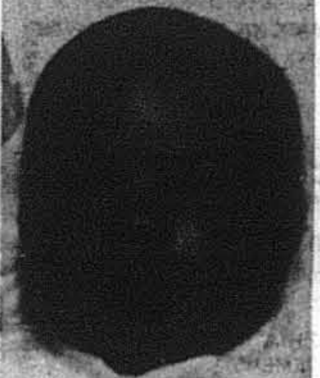
Ванесса Ґрір, доня Марії та Роберта Ґрір, нова членка 457-го Відділу УНСоюзу Т-ва „Культура" в Ню Йорку. Вписала свою доню в члени УНСоюзу її мамця Марія Мицак Ґрір.

Андрійко Михась Кузля, наймолодший член 479-го Відділу у Філядельфії, Па, для якого закупили грамоту студійного (коледжового) забезпечення дідуньо Михайло і бабуня Катерина Мізак.

Андрій Б. Послушний, новий член 153-го Відділу УНСоюзу у Філядельфії, Па., якого забезпечив його дідо Іван Кантор, набуваючи для внука союзову грамоту.

Ляра Тітаїна Дяк, доня Миколи і Алелі Ямолін Дяк, нова членка 469-го Відділу УНСоюзу в Торонто, Онтаріо. Вся родина нової членки Ляри є членами УНСоюзу, включно з дідом Мироном Продаником та прадідом Петром і прабабкою Меланією Базик.

У першу річницю КУСтудій у Торонто

З ініціятиви Фундації Катедри Українських Студій у Торонтонському університеті й Канадської фундації українських студій влаштовано 19-го листопада 1981 року в одному з найкращих готелів Торонто величавий бенкет для відзначення першої річниці успішної педагогічної діяльности катедри. Була це водночас перша зустріч фундаторів-основників КУС, на якій головним промовцем був прем'єр Б.Дейвис, що, як відомо, асиґнував на ціль катедри триста тисяч долярів з Вінтаріо.

Влаштування бенкету управами обидвох фундацій було актом вияву співпраці для добра обидвох наукових інституцій й загальноукраїнської справи в Канаді.

Голова Фундації катедри Євген Зараска привітав численно зібраних гостей. Він між іншим, сказав: „Ми сьогодні зійшлись, щоб віддати честь фундаторам катедри та вказати на той велетенський вклад енерґії, послідовности й відданости, яких потрібно було для успішного завершення проєкту.... Д-р П.Маґочій виявив багато ініціятиви й організаційности в оснащуванні катедри. Слід додати, що він не тільки викладає низку курсів з історії України, але одночасно працює над тритомовою історією українців Галичини".

Декан факультету гуманістики А. Круґер привітав зібраних фундаторів та висловив радість, що в Торонтонському університеті діє Катедра Українських Студій. Це свідчить про культурологічний поступ серед академічного світу Канади й включення ще одного етнокультурного променя в систему вивчення багатокультурности нашої країни.

Від Албертського уряду привітав міністер В. Дячук. Він сказав, що в Алберті другою після англійської є українська мова, та що уряд щорічно приділяє півмільйона долярів на Канадський інститут українських студій. В. Дячук також сказав, що в його провінції система шкільного навчання включає українську, німецьку, гебрейську та інші мови.

Від Канадської фундації українських студій привіт і жмут думок метнув загальновідомий й вельмизаслужений для української справи в Канаді Петро Саварин. Коли пишемо ці рядки, стало відомо, що адвоката Петра Саварина найменовано канцлером Албертського університету. Ґратулюємо. Інтервент сказав: „Хоч не маю наміру говорити сьогодні про катедру, все таки хочу висловити ґратуляції усім тим, що відіграли інструментальну ролю у її заснуванні та тяжко працювали й душевно страждали для неї.

Насамперед вирізнюю Святослава Фроляка й проф. Володимира Тарнопольського, що воскресили ідею катедри декілька років тому. Також хочу згадати д-ра Юрія Данилова й Ігоря Бардина, що вистаралися перші триста тисяч долярів від федерального уряду на заснування катедри. На цьому місці повторно згадую Святослава Фроляка, що домігся від провінційного уряду Онтаріо одержати наступних триста тисяч на нашу Фундацію, які передано на потреби катедри. Нарешті, висловлюю признання всім тим що додатньо спричинилися до встановлення катедри. Це завдяки зусиллям одиниць, урядів і багатьох ідеалістів заснування катедри стало дійсністю.

Без заснування школи спільнота не може вести діялогу зі своїм минулим і метати проєкції прийдешнього. Висловлюючи подяку прем'єрові Б.Дейвисові за дотацію на катедру, ми теж вимагаємо, щоб Онтаріо офіційно дало згоду на навчання української мови у школах, як це дано французам. Спадщинне коріння спочиває на фундаменті мови."

Далі шановний гість зі Заходу сказав, що Фундація зобов'язалася зібрати один мільйон долярів на видання ЕУ 2 англійською мовою. „Я глибоко переконаний, що нічого нам тепер так не потрібно, як внутрішнього миру, жертвенности й солідарности". Коли глянути на список жертводавців на катедру в Торонто, то бачимо заледви 150-300 імен. А де інші ? Де тисячі інших ?

„Якщо не я то хто, якщо не тепер - то коли, і якщо я тільки для себе, то навіщо я...?" сказав філософ. Наш нарід загрожений і там і тут, і буде злочином, якщо будемо спати й скупитися на такі загальні цілі як українська наука, українська культура. Невже в Торонто тільки один П.Яцик має гроші? Не величаймо тих людей, що мають гроші, а тих, що жертвують гроші; не шануймо тих, що багато говорять, а тих, що багато працюють.

Ґратуляції основникам катедри від Управи клюбу українських підприємців і професіоналістів зложив теперішній її голова Іван Тутецький.

Як уже згадано, головним промовцем вечора був прем'єр Б.Дейвис. Його представив Н. Лелюк. Прем'єр говорив про недавню зустріч канадських прем'єрів у справі канадської конституції та домовлену компромісовість, яку осягнено під час цієї конференції.

Онтаріо в особі прем'єра відіграло каталітичну ролю в цій конференції, прокладено шлях до привернення канадської конституції в Канаду. „В цьому контексті мій уряд вважає це за першочергову справу — продовжувати шукати нагоди до компромісу з народом Квебеку таким способом, що вказував би на нашу добру віру у важливість і тяглість французької Канади... й ролю обидвох основуючих народів в історичному, традиційному й майбутньоми розвитку цієї великої країни", — сказав прем'єр. Сотні і тисячі канадців, предки яких вибрали цю країну, — ви і я знаємо, що вони вибрали країну, яка дає можливості й свободу в таких вимірностях, як жадна інша країна світу."

Заснування катедр й інституцій українознавства на нашому континенті має преважливе значення для збереження культурної спадщини українства та передання її новим поколінням. Культура розвивається навколо наукових осередків, до яких університетські катедри слід зарахувати насамперед. Крім набування в університитах формальних знань студентами, професори виступають з науковими доповіддями на національних, континентальних і трансконтинентальних форумах і конференціях та інформують вчених про проблематику України.

У висліді таких наукових конференцій й публікацій матеріялів з тих конференцій завважується значний поступ в інтерпретації генези й розвитку української історії в багатьох університетах північноамериканського континенту.

Пожертви на українознавчі катедри — це найефективніший елемент боротьби за місце України у світі. Вони (пожертви) приносять конкретні дивіденди на коротшу й дальшу мету, бо вплив університетських форумів і університетських публікацій — універсальний.

Володимир Болюбаш

Просфора у Вотерліті

Вотерліт, Н.Й. (І.Д.) — Заходом 99-го Відділу СУА і Відділу УККА у неділю, 10-го січня відбулося тут у залі Українського клюбу у Вотерліті 13-та Просфора-ялинка при виповненій залі.

Голова СУА Дозя Кушнір відкрила Просфору, підкресливши, що це спричиняється до продовжування наших Різдвяних традицій. При цій нагоді старші передають молоді й дітям українські звичаї. Вона передала ведення Просфори Ярославові Кушніреві, що звернув увагу на велике значення традиції, коріння для кожного народу, а такі імпрези як Просфора скріплюють нашу традицію.

Місцевий парох о.Т.Гуманицький започаткував молитву-коляду „Бог Предвічний", що її підхопили всі присутні. Відтак парох зі сусіднього Трою о.Богдан Скасків поблагословив просфору та поділився нею, як і всі гості.

Потім відбулася Свят вечірня сценка у виконанні молоді, що її підготовив Я. Кушнір, Це був наш традиційний Свят-Вечір, родина засіла до столу, вкінці прийшли колядники, наші найменші з передшкілля. В ролі мами виступила Анна Демчар, в ролі тата— Петро Шевчук, діти–Єлисавета Філяк, Дануся Шуприк, Влодко Білинський. Колядників привела та склала побажання Діяна Шевчук.

Після традиційної вечері, що її приготовили союзянки, мгр Люба Біла-Мунтар прочитала доповідь про наші Різдвяні звичаї й обряди. Отець Гуманицький розказав про деякі наші традиції ще з передхристиянських часів. Він пояснив звичай приносити до кімнати дідуха, що означало „дід-дух", і мало символічне значення. Я.Кушнір прочитав два Різдвяні вірші. Отець Скасків підкреслив, що українські Різдвяні звичаї належать до найкращих. Одначе, на рідних землях наші чудові традиції нищить червоний Ірод з Москви, що переслідує український нарід і наші Церкви. У зв'язку з недалеким ювілеєм 90-річчя Блаженнішого Патріярха Йосифа, він висловив надію, що наша Церква під проводом Патріярха Йосифа переживе люті переслідування та дочекається кращих часів у вільній християнській Україні. Вкінці голова Відділу УККА мгр А.Дурбак подякував обидвом священикам, Л. Мунтар, Я.Кушніреві, союзянкам, молоді й дітям, що виступили на сцені, та всім, що спричинилися до успішної Просфори. Отець Б. Скасків започаткував „Бог Предвічний", що підхопили всі учасники. В часі Просфори всі присутні проспівали багато колядок, створивши тим різдвяний настрій. Серед родинного і святочного настрою понад 160 осіб, багато молоді й дітей, провело мило час, згадавши рідний край і рідних. До речі, в Україні, такі спільні відзначування Різдвяних Свят називали „просфорою", а тут називають їх „ялинкою". Ділення просфорою у Свят-Вечір належить до наших стародавніх звичаїв, в той час, як ялинку завели недавно.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСоюзу!

ПАМ'ЯТАЙМО ПРО БРАТІВ У ПОТРЕБІ!

Чи Ви вже склали свою пожертву на допомогу загроженим голодом, холодом і недугами братів і сестер українців у Польщі? Передайте її негайно на руки Вашого о. Пароха, або перешліть на адреси:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

UKRAINIAN CATHOLIC ARCHDIOCESE
815 N. Franklin Street
Philadelphia, Pa. 19123

Етнічні справи і нові проблеми в стейті Ню Джерзі

Етнічна конференція

Етнічна конференція, спонзорована губернаторською Етнічною радою, відбулася 21-го листопада 1981 року, в едукаційному центрі праці при Ратґерс університеті в Ню Брансвік. Точніше, темою конференції було „відношення поміж етнічністю, расою і працею" у формі панелю з головним доповідачем д-р Флорою Д. Янґ асошіет-професором департаменту соціології в Ґласборо стейтовім коледжі, а ректорами з етнічної перспективи були: Янош Ґоч – східньоевропейська, Майкл Фернандез — гіспанік, д-р Генри Друрі — чорна, і Канат Дутта — азійсько-індійська, котрі частинно погоджувалися з тезами, а частинно оспорювали висновки Ф. Янґ.

Основним твердженням доповіді було, що існує залежність поміж приналежністю до даної етнічної групи і вибором праці, тобто, вродженою схильністю одиниць даної раси до певних занять, значить відношення поміж етнічним фактором і індивідуальним фактором, якщо йдеться про вибір знання і праці. Д-р Янґ почерзі проаналізувала окремі етнічні групи — китайську, японську, італійську, польську й інші, та прикладами зілюструвала, як одиниці з деяких груп при існуючих дискримінаціях - расових, соціяльних, культурних тощо — вибирали такі звання, що уможливлювали їм замінити свій неґативний статус у позитивний та добитися успіхів. Соціо-історичний розвій етнічних груп провадив до намагання підвищити економічний рівень, а вслід за тим і до змін у виборі звання і праці. Не переочила вона важливого факту, котрий американські соціологи часто нехтують, — що еміграція після Другої світової війни мала інакший характер, бо багато нових еміґрантів мало професійне або наукове знання і їх вибір праці відразу йшов у вищу категорію в той час, як давнішим еміґрантам треба було аж другого чи третього покоління, щоб підвищити свій статус.

Всі панелісти, старанно приготовані, насвітлювали проблеми специфічні для їхньої етнічної групи в рамках американської суспільности і її наставлення до даної групи та реакції на відмінності фізичні, культурні, а навіть релігійні.

В часі обідової перерви з коротким словом виступив Едвард Голендер, канцлер департаменту високого шкільництва стейту Ню Джерзі. Продовжуючи основну думку конференції, Е. Голендер підкреслив, що, щоб розуміти інші культури, треба їх пізнати, що має значіння не лише у внутрішніх справах, але є важливим у зовнішній політиці ЗСА. Одною з передумовин до цього є знання чужих мов, але в американськім шкільництві все ще не впроваджено обов'язку вивчення бодай одної чужої мови. При теперішній взаємнозалежності світу багато невдач в міжнародній політиці спричинив брак знання і розуміння чужих культур, а й на американському терені треба визбутися упереджень супроти чужих культур, не трактуючи їх як „екзотику", а як жерело відпорности етнічних громад супроти неґативних суспільних явищ. Із своєї урядової позиції у вищому шкільництві стейту Голлендер має змогу впливати на середнє шкільництво, збільшуючи вступні вимоги до коледжів. Про його прихильне наставлення до східньоевропейських студій і підтримку проєктів шкільної підкомісії при Етнічній раді, в тім і українських, говорила Каміля Гук-Смородська, що присутні одобрили щирими оплесками.

Пополуднева сесія мала більш практичний характер. Чотири промовці зупинилися над можливостями праці для осіб, приналежних до різних етнічних груп у кількох категоріях, де якраз знання мови і обставин чужих країн може придатися. І так Кенет Вайс говорив про нагоду кар'єри у міжнародній торгівлі; Самуель Сендберґ — про працю в міжнаціональних компаніях; Майкл Карпентер, професійний дипломат, про вигляди праці в дипломатичній службі, та Роз Сірісіло, вчителька чужих мов і сама етнік першого покоління, ще раз підкреслила вагу і потребу знання чужих мов, бо це помагає оформитися на деяку працю та поліпшити своє становище.

Губернатор Томас Кейн в товаристві Володимира Боднара при українському станку в Парку Свободи в Джерзі Сиґі. Виставку влаштувала Євгенія Харченко (зліва).

Конференцію провадив Стефен Річер, директор при департаменті праці, звязковий для етнічних справ, а між присутніми (коло 125 осіб) була група українців з різних місцевостей стейту: М.Альбоща, Е.Грималяк, С.Квасовська, Л.Остапяк, Н.Павлів, Д.Рак, Каміля Гук-Смородська, член Етнічної ради, О.Стусик, Ю. Яцикевич.

Етнічна рада

Ця серйозна етнічна конференція була, так сказати б, останнім актом діяльности Етнічної ради губернатора Брендана Бирна. Зі зміною адміністрації в стейті Ню Джерзі, влада перейде з демократичних рук у республіканські з моментом інавґурації нового губернатора Тамаса Кейна в Трентоні 19-го січня 1982 року, прийдуть не лише персональні зміни в окремих департаментах, але й зміни в методах, тактиці і політиці по лінії філософії президента Реґена. Все ж можна сподіватися, що новий губернатор дотримає свої передвиборчі обіцянки в етнічних справах, до котрих він ставиться зі зрозумінням і прихильністю. Домагання етнічних груп стейту, спрецизовані в часі виборчої кампанії і передані обом кандидатам, обіймають справи шкільництва, підтримки етнічних культур та збереження Етнічної ради, з додатковою суґестією, щоб підвищити її статус до рівня комісії, та призначити відповідні фонди в стейтовому бюджеті на етнічні справи (це внесено на конференції обох кандидатів з жіночими організаціями стейту в Ню Брансвік, 23 серпня 1981 року.

Етнічний центр

Крім Етнічної ради губернатора на терені стейту діє цілий ряд організацій і комісій, що займаються етнічними або спадщинними справами. Поруч чисто етнічних організацій поодиноких груп з громадським, культурним або політичним характером, є півурядові або публічні комісії при міських радах, повітах, коледжах; історичні комісії і т. д. Новішою організацією є Ню Джерзі Етнік Сентр, заінкорпорований в стейті і на власнім статуті, але до деякої міри пов'язаний і підтримуваний Відділом туристики і подорожів при департаменті праці, де й одержано „ґренти" на початкову працю. Ця організація мала б об'єднати всі етнічні групи, число яких зросло тепер до біля 80, має завдання культурного типу, як створення етнічного осередку, де приміщувалися б етнічні пам'ятки (музей), де можна б вести дальші студії (робітні, бібліотека, архіви, видавництва) і де етнічні громади обмінювалися б інформаціями про своєрідну культуру та зберігали традиції (постійні виставки, вокальні і танкові виступи й інше). Проєкт є широко закроєний і для його реалізації потрібно кілька мільйонів долярів, як виходить із підготовчої студії і плянів дорадчої архітектурної фірми. Цей плян, між іншим, предложено губернаторові для перегляду, апробати та потрібного фінансування, але справа застоялася, не лише з огляду на надходячу зміну адміністрації, але також тому, що запроєктоване місце на такий осередок — Парк Свободи в Джерзі Сиґі (Либерті Стейт Парк) — є все ще предметом спорів відносно його призначення. Як відомо з преси („Ню Йорк Таймс" з 22-го листопада і 2-го грудня, „Стар Леджер" з 4-го і 14-го грудня м.р.), розбудова парку може бути поведена по лінії комерційній, щоб забезпечити його фінансову самовистачальність, а є й інші пляни, щоб зберегти історичність цієї стейтової посілости. Парк Свободи є на побережжі Ню Джерзі, напроти Статуї Свободи і острівця Еллис, і так само пов'язаний з іміґраційною історією Америки.

У частинно відновлених будинках парку відбулися вже втретє міжетнічні фестивалі з ініціятиви трентонського уряду та при співпраці Етнічної ради і Етнічного центру, а також міський фестиваль Джерзі Сиґі. Обидва кандидати на губернатора відвідали фестиваль 1981 року і обзнайомлені з усіми аспектами розбудови парку та піддержували ідею створення етнічного центру. Вправді уступаючий губернатор поспішає з закінченням переговорів, схиляючися до комерційної розбудови парку, але ці умови, так як заключена вже умова з фірмою Каплан, що віддає будинки на три роки під виставку міжнародних ляльок і т. под., можуть бути уневажнені новою адміністрацією.

Отже, сподівання етнічних груп і членів комісії парку, котрі мають свої пляни, є залежні від становища нового губернатора Т. Кейна. Очевидно, треба буде вичекати, поки ці справи прийдуть на черґу в програмі нової адміністрації, але вміжчасі можна формувати нові коаліції, підготовляти матеріяли та провадити своє „лабі".

Дора Рак

Отець протоієрей І.Куліш — касир Гадсону

Отець протоієрей Іван Куліш

Отець протоієрей Іван Куліш, парох Української Православної Церкви св. Михаїла в Гадсоні, Н.Й., в останніх виборах 3-го листопада був вибраний касиром міста і почав свою відповідальну працю з 1-го січня 1982 року.

Отець Іван має знання і великий досвід як бухгальтер-фінансист. Перед студіями богословія два роки навчався у Лонг Айленд університеті, а після закінчення богословських студій в Колеґії св. Андрія у Вінніпеґу, ще як був неодружений, працював на протязі трьох років у системі банків. Після цього одружився з Аріядною Форостій, дочкою о.митрата Теодора і Анни та був висвячений Владикою Архиєпископом Марком на священика і призначений на парафію в Трой, Н.Й., де вечірніми годинами продовжував свої студії. Після п'ятьох років душпастирської праці, на власне прохання, був перенесений до парафії в Гадсон. Там він дістав працю як головний бухгальтер-фінансист у Екс-Тайл Компанії, де працює коло 300 робітників.

Республіканська партія виставила о.Івана на кандидата-касира міста. З підтримкою консерватистів і Незалежної партії „Тризуб" яку зорганізував, о.Іван, єдиний з Республіканської партії вигра у виборах переважаючою більшістю голосів.

Н.Н.

В ШІСТНАДЦЯТУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого Найдорожчого МУЖА, БАТЬКА І ДІДУНЯ

бл. п.

Інж. МОДЕСТА МАКАРА

буде відправлена

СЛУЖБА БОЖА з ПАНАХИДОЮ

в п'ятницю, 22 січня 1982 р., о год. 7-ій ранку
в церкві Непорочного Зачаття Преч. Діви Марії
в Дітройті, Миш.

Дружина ОЛЬГА, ДІТИ І ВНУКИ

Коли над засніженими карпатськими верхами ЗІЙШЛА СВЯТ-ВЕЧІРНЯ ЗІРКА, то тут, на цій півкулі земного ґльобу, в Дітройті, ЗАЙШЛО СОНЦЕ ЖИТТЯ, надійного мистця-маляра, у розквіті мистецької творчости, уродженця Синевідська Вижнього

МОГО НЕЗАБУТНЬОГО ХРЕЩЕНИКА

сл. п.

ОРЕСТА КАВКИ

(сина мого стриєчного брата), оповивши смутком та печаллю Дружину, Діточок, Родичів, Сестру та Родину і Приятелів по цей і той бік океану.

ТОРЖЕСТВЕННІ ПОХОРОНИ відбулися в суботу, 9-го січня 1982 р. Б. при здвизі Родини, Приятелів та Знайомих.

•

НА НЕВ'ЯНУЧИЙ ВІНОК в Його світлу пам'ять, складаємо СТО ДОЛЯРІВ на розбудову УКРАЇНСЬКОГО РЕЛІГІЙНО-НАЦІОНАЛЬНОГО ЦЕНТРУ в Люрді, Франція.

МИКОЛА КАВКА-МАМАЙ з РОДИНОЮ

В глибокому смутку ділимося сумною вісткою, що дня 23-го грудня 1981 року у Клівеленді, Огайо

відійшов у Вічність

бл. п.

ЙОСИП МИХАЙЛОВИЧ ТЕРКУН

народжений 1-го січня 1908 року на Полтавщині, Гадяцького району.

ПАНАХИДУ відправив о. С. Анкевич 26-го грудня 1981 р. в соборі св. Володимира в Пармі, Огайо.

26-го грудня 1981 р. Тіло Покійного перевезено на український православний цвинтар св. Андрія у С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

В глибокому смутку:
дружина —ДОНІКА
та 2 рідні Сестри в Україні

Український Національний Музей в Чикаґо, Ілл.

повідомляє все Членство та Українську Спільноту, що

бл. п.

ВОЛОДИМИР ЗАСАДНИЙ

довголітній член Управи і господар Музею, відійшов у Вічність 23-го грудня 1981 р. на 75-му році життя.

ПАНАХИДА відбулася 24-го грудня 1981 р., о год. 7-ій веч. у похоронному заведенні „Музика і Син" в Чикаґо.

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА була відправлена 24-го грудня 1981 р. в церкві св. Йосифа.

ПОХОРОН — 25-го грудня 1981 р. з церкви св. Йосифа на цвинтар св. о. Николая в Чикаґо, Ілл.

•

Опечаленим Синам і всій Родині висловлюємо найщиріші співчуття.

Бандурист-віртуоз проф. Василь Ємець відійшов від нас

Єднаючись зі славними духами предків, після короткої тяжкої недуги, в понеділок, 4-го січня ц.р., відійшов від нас бандурист-віртуоз та відомий публіцист, оборонець української гетьмансько-козацької консервативної ідеї, професор Василь Ємець, залишивши в жалобі дружину Марусю, її сестру Олю Готру, брата свого у Південній Америці, інших членів родини, численних своїх приятелів та усіх тих, хто знав та цінів його невгнуту відданість Україні, його принциповість та щирість.

Св.п проф. Василь Ємець

Новітній кобзар Василь Ємець, який підняв наш улюблений музичний інструмент на вершини, залишив нас на 92-му році свого творчого життя, діждавшись, одначе урочистого відзначення спеціяльною радіопрограмою „Пісні України" сімдесятилітнього ювілею свого першого виступу з бандурою, що мало місце в козацькім славнім місті Охтирці на Слобожанщині у грудні 1911 році.

Тоді, використавши помилкове зрозуміння директора гімназії москаля, на великому концерті молодий студент Василь відважно, акомпанюючи собі на бандурі, проспівав Шевченкову поему „Світе тихий, краю милий, моя Україно", а не церковно-релігійну „Світе тихий, святия слави", як сподівався директор. Цей відважний виступ заманіфестував революційну відвагу Василя Ємеця, особливо тоді, коли йому загрожувало викинення з гімназії, а, можливо, і увязнення.

Молодий Василь Ємець чинив те, до чого був покликаний Провидінням, тому що, народившись в славнім козацькім роді, він змалку зі щирим захопленням слухав думи і пісні старих бандуристів, любив рідні традиції і звичаї, мову, ношу і природу, любив свій знедолений нарід, і всіми фібрами своєї дитячої істоти бажав допомогти своєму народові та стати бандуристом.

І бажання його сповнилося. Від маленької „скрипочки-бандури", яку сам собі змайстрував п'ятилітній Василько створив багатострунний концертовий чудовий інструмент, зі струн якого лунали звуки не лише рідних дум і пісень, але лилися симфонії Бетговена, Шуберта, Брамса, та інших чужих та українських композиторів-клясиків.

В роках відродження української держави Василь Ємець створив першу кобзарську школу та став основоположником першої капелі бандуристів, а в час боротьби мов новітній орфей-трубадур, у військовій шинелі співом і грою на бандурі вливав бадьорість та відвагу в серця козацькі.

І хоча держава українська впала, проф. Василь Ємець боротьбу за Україну продовжував, цим разом з вірною йому бандурою по столичних містах західних та середніх країн Европи, в ЗСА і Канаді.

Закінчивши музичні студії в консерваторіях Берліну і Праги, проф. Василь Ємець вславив своїми виступами як бандурист-віртуоз українське бандурне мистецтво, культуру та нарід український. І велику свою місію перед Богом і Україною, новітній кобзар-бандурист, світлочолий, славний нащадок свого достойного козацького роду — В.Ємець чесно та сумлінно закінчив.

І тому не дивно, що похоронна каплиця була наповнена громадянством у п'ятницю, 8-го січня, а спільно вели похоронну відправу отці: крил. М.Колтуцький, Августин Породько, Григорій Подгурець та Степан Галик—Голутяк; парохи отці обох наших віровизнань прощали його щирими словами признань і любови.

Автор цих рядків, згідно зі заповітом, поклав йому на груди жменьку землі української—полтавської, з місця спочинку його матері, яку проф. В.Ємець зберігав ще з 1935 року. Крім прощального слова, автор цих рядків прочитав його останню поему. Від української капелі бандуристів та від себе зокрема попрощав великого бандуриста-корифея маестро Володимир Божик.

Згодом, спонтанно з хором церкви с'вятого Андрія попливла тужлива пісня „Видиш, брате мій...".

В суботу в церкві св. Володимира відбулася урочиста похоронна Служба Божа яку відправив о. парох Григорій Подгурець у сослуженні з о. парохом П.Маєвським, який виголосив прощальне слово. В мармуровім білім мавзолеї у Форест Лавн, в Голливуді зложено тлінні останки св. п. проф. Василя під останні прощання від Українських комбатантів, української радіопрограми „Пісні України", від друзів та приятелів, а найбільш зворушливо попрощала мужа вірна його і віддана дружина Маруся Ємець.

Святополк Шумський

Шоста Пластова Орликіяда

Шоста Орликіяда на заході Америки відбулась цього року у залі церкви св. Йосафата при католицькій парафії у Пармі, Огайо, стараннями 8-го Куреня УПС ім. Григора Орлика. Господарем шостої Орликіяди була Пластова Станиця в Клівленді. Тема цьогорічної Орликіяди була: „Пласт - наша гордість і мрія.

У цьогорічної Західній Орликіяді взяло участь пластове юнацтво із Пластових станиць: Клівленду, Чикаго та Дітройту Були запрошені також Пластові станиці з Рочестеру, Баффало, Лорейну та Торонто, але вони були перешкоджені.

Провід Орликіяди був у руках пл.сен.кер. Софії Кульчицької з Чикаго, пл.сен. Євгена Небеша та пл.сен. Михайла Витягловського з Дітройту. Членами команди були: ст.пл. Тарас Яцишин, бунчужний з Клівленду, та ст.пл. Леся Серафин, писар з Дітройту.

У змагу в Орликіяді взяли участь п'ять загонів. Всіх учасників, яких прийнято до змагу, було 39. З Клівленду взяли участь пластунки-юначки і пластуни-юнаки; з Дітройту — пластунки-юначки і юнаки, а з Чикаго — тільки пластуни юнаки. Вони репрезентували п'ять різних куренів.

До Лави суддів покликано пл.сен.кер. С.Кульчицьку, Орл., пл.сен. Євгена Небеша, Бурл. з Клівленду, та пл.сен. Христину Козак, „Нові обрії", з Дітройту.

В Трибуналі засіли: пл. сен. Нестор Шуст, Клівленд, пл.сен. Ростислав Боднар, Чикаго, пл.сен. Петро Капітанець, Дітройт, пл.сен Михайло Витягловський, Дітройт, Сорівка з Чикаго, та гості-обсерватори: ст.пл. Ігор Лаврин і ст.пл. Леся Серафин.

Перше місце здобув загін ч. 3, пластунки-юначки з 28-го Куреня ім. Княгині Ольги, з Клівленду. Друге місце зайняв загін ч.1, пластунки-юначки із 10-го Куреня ім. Ольги Кобилянської, Дітройт. Третє місце дістав загін ч.4 із 13-го Куреня ім. Тараса Чупринки, Дітройт.

Лава суддів на цьогорічній Орликіяді, крім передбаченого матеріялу, ще додатково ставила питання для кандидатів на Гетьманичів.

Гетьманівною обрано пластунку-юначку розв. Надію Палко з 28-го Куреня ім. Княгині Ольги, Клівленд, а Гетьманичем став пластун-юнак розв. Ярко Сидір з Куреня ім. Байди Вишневецького, Клівленд.

Орликіяда проходила в найкращому порядку, завдяки добрій організації клівлендської Станиці, яка подбала про нічліги, прохарчування та виказала багато братньої гостинности, за щоналежиться їй щира подяка, як також усім тим, які брали участь в Орликіяді. Окремо треба тут згадати про наймолодших юнаків з Чикаго, які були добрим прикладом для всіх своєю пластовою виробленістю і бездоганним знанням.

Учасників на Орликіяду в дітройтський Станиці підготовляла пл.сен. Христина Гнатчук, яка проходить з Орликівцями вже шосту Західню Пластову Орликіяду.

Учасники з пластової Станиці Чикаго були під опікою досвідченої пластової організаторки пл.сен.кер. Софії Кульчицької, якій допомагали ще деякі члени Станиці.

Молодь була незвичайно захоплена і радісно прощалася одне з одним. Вона збагатилася ще одним вивченим матеріялом, а це — Історією Українського Пласту. Всім роздано відзнаки і відзначення і закрито Шосту Західню Орликіяду, що відбулася з великим успіхом.

Михайло Витягловський

У ЛМКЛЮБІ — ВЕЧІР СПОГАДІВ О. СОНЕВИЦЬКОЇ

Ню Йорк, Н.Й. — Спілка Українських Журналістів Америки (СУЖА) спільно з Літературно - Мистецьким Клюбом у п'ятницю, 22-го січня ц.р., в год. 7-ій вечора, тут у приміщенні цього Клюбу, при 136 Друга авеню, напередодні 90-річчя Патріярха Йосифа, влаштовує Вечір спогадів Ольги Соневицької п.з. „Три Собори св. Софії". Вступне слово виголосить голова СУЖА ред. Ольга Кузьмович.

У вокальній частині Вечора виступить оперова співачка Марта Кокольська-Мусійчук, яка при фортепіяновому супроводі Ігоря Соневицького, виконає пісні-молитви його ж композиції.

ПОЛЬСЬКИЙ, А НЕ УКРАЇНСЬКИЙ

У „Свободі", ч. 11, з вівтірка, 19-го січня ц.р., у статті Анатоля Камінського п.з. „Невідкладне завдання", слід читати: „Сучасна боротьба польського народу, яка знайшла була своє оформлення у русі 'Солідарність' ".

Назустріч...

(*Продовження зі стор. 2*)

лемківські русини-українці ніколи не схиляли своїх голів перед тими сусідами, а зокрема перед агресивними поляками. У міжвоєнні роки будь-який лемківський газда пояснював відвідувачам з Галичини чи Волині: За шістсот років поляки не могли вирвати з-під наших ніг більше, як 15 кілометрів нашої прадідної землі..."

Щойно комуністична Польща, з допомогою свого протектора большевицької Росії, спромоглася вирвати корінне українське населення з тих земель. Варшавський режим застосував після 1945 року гітлерівський метод ліквідування неприйнятної для нього національної меншости. Щоб „зоднорідни́ти склад населення Польщі" насильно виселено з рідних земель підляшан і холмщан між Бугом і Вислою та лемків між Сяном і Дунайцем.

Справедлива вимога

Наближення офіційного тисячоріччя християнської України повинно нагадати усім вільним українцям їхній священний обов'язок зберігання всіх традицій тих західньоокраїнних земель історичної Руси-України. Обов'язок передати своїм нащадкам вимогу повернення цих земель їхнім законним власникам: лемкам, холмщанам і підляшанам.

Йдеться тут про органічну частину української нації, що на декілька десятків років раніше до проголошення Акту християнізації України прийняла християнську віру і зміцнилася нею в боротьбі за себезбереження. Вимога ця виправдана з людських і Божих мотивів. Адже суть християнства ґрунтується не тільки у вимірі справедливости „на тому світі", а й також у виправленні кривд супроти ближніх ще й „на цьому світі".

Щодо цього вільні у своєму мисленні українці й українки не повинні мати суперечних думок.

(Продовження буде)

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

ВРАЖІННЯ І ПЕРЕЖИВАННЯ УКРАЇНСЬКОГО СПОРТОВЦЯ РОМАНА КІНАЛЯ

Роман Кіналь народився 11-го січня 1964 року в Дітройті у родині Ірени і Любомира Кіналів. Роман є учнем 12-ої кляси Української Вищої Школи Непорочного Зачаття в Гемтремку, Мишиґен. Бувши визначним студентом, був вибраний президентом Національного Почесного Товариства ім. Тараса Шевченка, членом Крайового Почесного Товариства. Р. Кіналь — член Пласту на протязі багатьох років виступав в дружинах копаного м'яча УАСТ „Черник" Дітройт, а також і в американських дружинах. Але найбільше він любить гаківку, і вже десять років є змагуном цього спорту та мріє стати професіоналом.

Роман Кіналь

У минулому гаківковому сезоні виступав в юнацькій дружині „Литтл Сізарс", яка здобула крайовий чемпіонат і, як така, була запрошена на гри до Фінляндії і СССР. Ось що розповідає про цю поїздку цей молодий український спортовець.

Дня 21-го квітня 1981 року я виїхав здому в Воррені, Мишиґен, до столиці Фінляндії Гельсінкі, з якої ми мали пізніше поїхати за залізну заслону до СССР. Ціллю поїздки було грати з найкращими юнацькими дружинами тих країн. Перед виїздом із Дітройту на летовищі нас зустріли кореспонденти телевізійної сітки Ей-Бі-Сі, які перевели інтерв'ю з нашими провідниками. Лет фінляндським літаком „Фінайр" тривав вісім годин, і ми, втомлені, висіли в Гельсінках. На протязі трьох днів ми відбули два змагання, в яких наша дружина виграла 7:2 і 10-2. Фінляндці були надзвичайно гостинні. Для нас призначили спеціяльний автобус, яким возили нас на оглядини столиці Фінляндії та на закупи харчів та пам'яток. Дня 24-го квітня ми всіли на совєтський потяг, який мав нас завезти до Ленінграду. Наблизившися до кордону СССР, ми завважили дротяні загорожі. Оце залізна завіса ! До потягу всіло коло 10-15 совєтських вояків, прикордонників, які (на здивування!) переглядали все, що ми мали зі собою і навіть стелю вагона, чи, може, там чогось не сховано. Коли ці вояки розмовляли поміж собою, я дещо розумів. Їхні обличчя, мова та поведінка дали мені відчути, що вони не дуже там нас бажають. Нарешті ми приїхали до Ленінграду. На станції вже чекав нас автобус і провідниця на ім'я Люба. Її основним завданням було представити СССР у якнайкращому світлі, що не було легкою справою. День був холодний і час від часу падав сніг. Люди на вулицях були тепло вбрані в довгих і тяжких плащах, здебільшого старих. На відміну від Гельсінок, Ленінград мені здавався дуже пригноблюючим, люди на вулицях виглядали сумні, не видно було усміхнених облич. Тому що наближався 1-ий травень, в місті висіло вже багато транспарантів з обличчям Леніна та різними безглуздими кличами.

Під час нашого побуту в Ленінграді ми відвідали багато музеїв, історичних частин міста та навіть твердиню царя Петра Великого. Були теж на балетній виставі і мушу признати, що цей балет, мабуть, один із кращих у світі. Щодо харчів, то совєтське меню не дописало. І так, на сніданок, наприклад, давали нам яйця, але ніколи молока. Ми мусіли пити пепсі-колу або воду. На обід — риба або мелене м'ясо, а на вечерю щось легшого. Розуміється, що ми, молоді хлопці, не були задоволені з того харчування, але не мали іншого вибору. Хоч Ленінград був дещо цікавий, все таки ми нетерпеливо очікували на наші перші змагання зі совєтською дружиною, що мали відбутися на льодовій арені, де тренує державна совєтська дружина. Заховуючи традицію, перед грою ми обмінялися з місцевими юнаками дарунками.

Розпочалася гра. Після деякого часу юнаки господарів виграли 2:1, і саме в тому часі спортові політруки умовилися з нашими провідниками на додаткові змагання наступного дня. В ході дальшої гри ми взялися до роботи, здобули ведення 5:4 і остаточно, стрілівши дальших п'ять голів, виграли зустріч 10:4.

У наступному дні ми були готові на додаткові змагання, але несподівано наш провідник, повідомив нас, що гру відкликано. Ніхто нам не пояснив, чому. Це дало нам причину думати, що, побоюючись чергової програної, совєтські політруки відкликали змагання.

Дня 28-го квітня ми, врешті, виїхали з Ленінграду назад до Фінляндії. І знову совєтські вояки точно переглядали все, що ми мали. Коли потяг переїхав кордон до Фінляндії, усі ми свобідніше віддихнули. Усі змагуни і наші опікуни були раді, що опинилися знову поза совєтським „раєм".

Після дальших оглядин Гельсінок 29-го квітня 1981 року після восьмигодинного лету ми повернулися на летовище Дж. Ф. Кеннеді в Ню Йорку, і дальшого короткого лету в Дітройт, де на нас чекали рідні й знайомі та знову кореспонденти телевізійної сітки Ей-Бі-Сі-Екшин Нюз.

Ця коротка подорож до СССР залишиться у моїй пам'яті назавжди. Вона додатково переконала мене, що хоч ЗСА має свої труднощі і проблеми, але все таки Америка — справді найкраща держава в сучасному світі.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

СУБОТА, 23-го СІЧНЯ 1982 р.

Ню Йорк, Н. Й. Річні збори 361 Відд. УНС Т-ва „Дністер", о год. 2-ій по пол. в УНДомі при 142 Друга Авеню в Ню Йорку, кімн. ч. 25. На порядку: звіти членів Управи, дискусія над звітами, вибір нової Управи. По Річних зборах відбудуться Місячні, на яких буде вибір делеґатів і їх заступників на 30-ту Конвенцію УНС. Якщо на означений час не явиться приписана статутом кількість членів, збори відбудуться з півгодинним опізненням і будуть правосильні. — Управа.

Пресовий Фонд „Свободи"

На цьому місці друкуємо імена тих ВШ. Громадян, що надіслали свою пожертву на фонд „Свободи" та її видань: англомовного „Українського Тижневика" і дитячого журналу „Веселка", і потверджуємо з подякою висоту одержаної суми

ЛИСТА Ч.1

В. Пакуляк, Міннеаполіс	50.00
А. Качмарський, Йонкерс	32.20
Е. Тхорський, Тандер Бей	25.16
Х. Ващук-Барташ, Піттсфорд	25.00
д-р Т. Воробій, Реджайна	25.00
Збірка з нагоди вінчання Павла і Анни фон Гавнє	25.00
Я. Клим, Асторія	25.00
Е. Грицай, Ірвінгтон	20.00
І. Ільків, Едмонтон	20.00
О. Куницька, Ню Йорк	20.00
Л. Штендера, Отава	20.00
Ю. Яремкевич, Ірвінгтон	20.00
Ф. Мельник, Рочестер	18.00
Е. Кос, Міннеаполіс	13.45
В. Базюк, Брукsайд	12.00
Ч. і А. Соррелс, Ель Рено	12.00
Архів-Музей, Дітройт	10.00
В. Галяк, Шерон	10.00
А. Поредовська, Лос Анджелес	10.00
М. Руй, Мосс, Норвегія	10.00
Ю. Храневич, Сікокус	10.00
А. Яріш, Рочестер	10.00
Г. Баран, Торонто	8.30
Н. Андрусів, Рівергед	6.00
М. Джорджія, Вайтгол	6.00
І. Думич, Вестлейк	6.00
І. Мурга, Дітройт	6.00
С. Слонська, Філядельфія	6.00
Р.О.Новаківський, УНС Відділ 375	5.80
Г. Баюк, Чикаго	5.00
І. Блонарович	5.00
І. Гіна, Ню Гейвен	5.00
С. Матичин, Дітройт	5.00
Ф. Медик, Н. Галедон	5.00
Г. Парк, Ст. Луіс	5.00
К. Пришляк, Ст. Кетринс	5.00
А. Самосій, Трентон	5.00
Прот. Д. Свириденко, Судбури	5.00
В. Смолинський, Боффало	5.00
Н. Хачевський, Ірвінгтон	5.00
В. Яременко, Хула Віста	5.00
Я. Гоїв, Гемтремк	4.20
Х. Чумак-Ґрейнджер, Отава	4.20
Р. Перун, Ню Брітейн	4.20
Я. Карпюк, Тандер Бей	4.05
Сем Мерко, Тандер Бей	4.05
М. Гук, Ст. Пол	4.00
О. Кузів, Ваяндот	4.00
С. Череватюк, Маямі	4.00
С. Теслюк, Філядельфія	3.20
М. Чобич, Ля Саль	3.20
М. Возняк, Геммонд	3.00
К. Денисенко, Вашінгтон	3.00
Л. Дячок, Такома Парк	3.00
М. Мартиненко, Трентон	3.00
К. Шевчук, Рочестер	3.00
А. Домінек, Тандер Бей	2.90
О. Стоколоса, Тандер Бей	2.85
Т. Гусяк, Бруклин	2.50
П. Витвицька, Ню Гейвен	2.30
Н. Вербяна, Джерзі Сіті	2.20
В. Данц, Нюарк	2.20
Ю. Демченко, Байон	2.20
Д. Калушка, Парма	2.20
А. Крамар, Істок	2.20
А. Кухарський, Міннеаполіс	2.20
О. Ліщинська, Ютика	2.20
Г. Мартинів, Норт Порт	2.20
І. Мулькевич, Торонто	2.20
М. Никифоряк	2.00
Е.К.Панасюк, Ярдвилл	2.20
А. Баранчук, Ейлжекс	2.00
І. Безлик, Лоял	2.00
Л. Бурак, Вунсакет	2.00
Л. Гайнушак, Боффало	2.00
Т. Гладилович, Монтреаль	2.00
М. Гордійчук, Ленслейд	2.00
П. Каглан, Балтимор	2.00
Стела Мерко, Тандер Бей	2.00
О. Рак, Лонг Айленд Сіті	2.00
Л. Рейнарович, Бруклин	2.00
А. Соляр, Тандер Бей	2.00
Б. Стенів, Вейн	2.00
О. Харамбура, Рочестер	2.00
В. Шмотолоха, Лонг Айленд Сіті	2.00
М. Феш, Аврора	1.00

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ОСИП КАЧОЛІНКО, член УНС Відд. 42 ім. Т. Шевченка, в Пасейку, Н. Дж. помер 20-го серпня 1981 року на 62-му році життя. Членом УНС став в 1964 році. Залишив в смутку дружину Анну, сина Осипа з дружиною і внучкою, сестру Павліну Редман з родиною та кузинів. Похорон відбувся 22-го серпня 1981 року на цвинтарі Юрія Вашінґтона в Парамус, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять !
Іван Блихеч, секр.

МАРІЯ ЛЕСЬ, членка УНС Відд. 147 ім. св. Михайла в Аллентавні, Па., номерла 31-го жовтня 1981 року на 64-му році життя. Нар. 1917 року в Аллентавні, Па. Членом УНС стала в 1935 році. Залишила у смутку сестру Софію Леман і брата Івана. Похорон відбувся 3-го листопада 1981 року на українському православному цвинтарі св. Марії у Вайтголлі, Па.

Вічна Їй Пам'ять !
Іван Гупайлюк !

ЛЕВ МУЛЯР, член УНС Відд. 152 Т-ва „Вільна Україна" в Ірвінгтоні, Н. Дж., помер 21-го жовтня 1981 року на 82-му р. життя. Нар. в Україні. Членом УНС став у 1929 році. Похорон відбувся 23-го жовтня 1981 р. на цвинтарі св. Катерини в містечку Вол, Н. Дж.

Вічна Йому Пам'ять !
Ірена Бакун, секр.

СТЕПАН ДАРИТІЧИН, член УНС Відд. 168-го ім. св. Василія в Перт Амбою, Н.Дж., помер 15-го листопада 1981 р. на 65-му році життя. Нар. 1-го серпня 1916 року в Перт Амбою, Н. Дж. Членом УНС став в 1934 році. Залишив у смутку дружину Етел і сина Франка. Похорон відбувся 18-го листопада 1981 року на Українському цвинтарі в Говплон, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять !
Іван Бабин, секр.